

Onder het Gerafelde Kleed gaat Christus schuil...

Schildering van Roulieta van de sloppenwijken der verdrukten en rechtelozen

Wij zondaars en zwakkelingen, die de Heer zo vaak verraden hebben, moeten thans in deze vastentijd aantreden voor de beslissende slag. (...) Uit zondaars werd de jonge Kerk gerecruteerd en uit zondaars zal zij tot het einde der tijden bestaan. Eens stierf zij in de catacomben en tussen de tanden van roofdieren. Maar desondanks zegepraalde zij. (...) Ook nu lijdt zij nederlaag op nederlaag. Zij wordt gehoord door haar vijanden en geblameerd door haar kinderen. Telkens opnieuw is zij de schreiende bruid van de Man van Smarten. Maar zij zegepraalt. Zij zegepraalt! Want onder het gerafelde kleed van haar geringheid gaat Christus schuil, de aanvoerder van de martelaren, verdrukten, rechtelozen en gevangenen, die de elitetroepen van het Godsrijk op aarde vormen. En altijd opnieuw wordt het zwakke en dwaze van de wereld door Hem verkoren om het sterke en het wijze te beschamen.

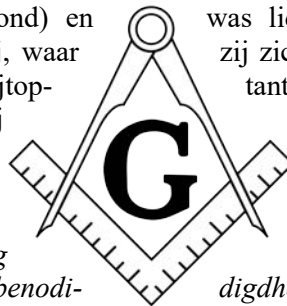
Deze woorden waren van Pater Werenfried van Straaten in zijn vastenmeditatie van het jaar 2000. (1) Dat was zeer kort na het verschijnen van een anoniem geschreven en opzienbarend boek. (2) Daarin werden de machinaties en onverkwikkelijkheden binnen het Vaticaan uit de doeken gedaan. De auteur was waarschijnlijk de conservatieve Kardinaal Luigi Marinelli, die naar aanleiding daarvan voor een Vaticaanse tribunaal moest verschijnen. Maar het vogeltje is toen niet gaan zingen. Van Straaten moet dat boek in gedachten hebben gehad toen hij zijn vastenmeditatie hield.

Dit lijkt een passend begin voor dit artikel over verontrustende ontwikkelingen binnen de Kerk. Enkele jaren later werden we daar opnieuw mee geconfronteerd in "Bekentenissen van een Kardinaal". (3) In anonimiteit deden daarin een aantal prelaten hun zegje onder eindredactie van waarschijnlijk Kardinaal Achille Silvestrini, de primus van het ultra-liberale kamp, in tandem, zo lijkt het, met Kardinaal Walter Kasper, die regelmatig met Kardinaal Jozef Ratzinger in de clinch lag, toen hij nog prefect was van de Congregatie voor de Geloofsleer. Ze zullen gedacht hebben: "Wat Marinelli deed, kunnen wij ook."

1 – De Bezetting van het Vaticaan

De rook van satan is de Kerk binnengedrongen, maar dat wisten we al uit de publicatie ondermeer van “ES-1025” (ES = Espion sovjiétique). (4) De notities van agent 1025 – ze zijn eigenlijk geen echt dagboek maar eerder een soort terugblik – werden in de zestiger jaren door een Franse verpleegster gevonden op een dodelijk verongelukt verkeersslachtoffer van ongeveer vijftig jaar oud. De identiteit van “1025” werd niet prijsgegeven. Gezien het belang van de inhoud besloot zij tot publicatie over te gaan. De notities geven aan dat hij de 1025^e agent was van de Russische geheime dienst die op een seminarie werd toegelaten, in dit geval een Canadees seminarie. Hij was van Poolse afkomst en had in Rusland zijn basistraining ontvangen. Velen zijn op die manier als een soort vijfde colonne in de Kerk geïnfiltreerd. Sommigen zullen het tot bisschop hebben gebracht, een enkeling zelfs tot kardinaal. En ongetwijfeld zijn er die aan het hoofd van een seminarie staan, wat een buitengewoon ernstige zaak is. (5) Naast andere aspecten leggen de notities op een gestructureerde en intelligente manier bloot hoe onder valse voorwendsels de kerkleer en riten moesten worden afgekalfd. Dat is pas later werkelijkheid geworden, bijna precies zoals in dat dagboek uiteengezet. Toen nog erg speculatief, maar thans duidelijk zichtbaar. De publicatie vond in 1972 plaats, het jaar waarin Paus Paulus VI zei dat hij de indruk had dat de rook van Satan de Kerk was binnengedrongen. Het boekje heeft misschien op zijn nachtkastje gelegen...

Dat van een systematische subversieve actie sprake is die de Kerk van binnenuit probeert uit te hollen, is vooral geloofwaardig geworden dankzij de onthullingen van Bella Dodd. Wie was Bella Dodd? Zij was een briljante en zeer toegewijde vrouw. Zij studeerde aan het Hunter College en de New York University Law School (rechtenstudie). Later stond zij aan het hoofd van de New York State Teachers Union (onderwijsbond) en Amerikaanse Communistische partij, waar ingezet. Bella Dodd was een ‘spijtop-Katholiek onderwijs, maar toen zij wel en beet zich vast in het Com-moires: *“Ik had vaak bewondering munistische partijgenoten. In mijn de Communistische jeugdbeweging en inkt te kunnen kopen en andere benodi-een gegeven dag, echter, begon zij te twijfelen en keerde weer terug naar de Rooms Katholieke Kerk waar zij catechismus kreeg van de befaamde Bisschop Fulton Sheen, bekend van zijn uitzendingen op radio en tv. Hij was de Billy Graham van de Roomse Kerk. In juni 1949 maakte de Communistische Partij bekend dat zij was geroeyeerd. Op dinsdag 5 augustus 1952 liet zij weten dat zij in de Katholieke Kerk was teruggekeerd na door Fulton Sheen te zijn gedoopt (er was geen document ontdekt van een eerdere doop).*

Op de voorpagina van de New York Times van 11 maart 1953 stond de krantekop: “Bella Dodd beweert dat de ‘roden’ presidentiële adviesposten bezetten.” Er stond ook dat zij *“voor het interne-veiligheids-subcomité onder eed had verklaard dat de Communisten zich in veel wetgevende functies van het Congres bevonden en in een aantal adviesgroepen van de president van de Verenigde Staten.”* Op 8 maart 1954 publiceerde de New York Times: *“Bella Dodd waarschuwde gister dat de materialistische filosofie, waarvan ze zei dat die thans het openbaar onderwijs aanstuurt, het land op den duur zou demoraliseren.”* Zij heeft haar eigen verhaal keer op keer aan veel mensen verteld. Zij stierf in 1969.

In haar memoires “De School van Duisternis” uit 1954 (zie Appendix 6) staan aanwijzingen die de bewering staven dat het Communisme een misleiding is die door de financiële wereld is opgezet *“om de gewone man te controleren en wereldtirannie te helpen bevorderen”*. Zij beweerde ook dat de Communistische partij zijn agenten op seminaries had geplaatst. Zij vertelde haar vriendin Alice von Hildebrand, de gerespecteerde theologe, dat toen zij voor de partij werkte zij contacten onderhield met vier kardinalen binnen het Vaticaan die handlanger waren van het Communisme - zelfs meer dan dat. Voor het Hildebrand-interview zie pagina 11.

Een Samenzwering tegen de Kerk door Vrijmetselaarsgroepen

Profetische boodschap uit het Boek der Waarheid van 29 april 2012
Door de eindtijdprofetes MDM (Maria van de Goddelijke Barhartigheid)

God en al zijn werken worden door vrijmetselaarsgroepen tegengewerkt, die reeds in de Middeleeuwen zijn opgericht (als de Tempeliers). Ze hebben een verbintenis met de Boze. Hij, Satan, is hun god en ze zijn er trots op hem door Zwarte Missen eer te brengen.

Dan is er de Heilige Stoel die sinds 1967 te lijden heeft onder hevige aanvallen van deze groep. Geleidelijk hebben ze mijn Kerk geïnfiltreerd, niet enkel binnen het Vaticaan, maar in de rangen daarbuiten in alle landen. Hun doelbewuste aantasting van mijn Kerk heeft in kwaadaardige wreedheden geresulteerd bij onschuldige slachtoffers.

Hun liefde voor geld en macht is niets in vergelijking met de weerzinwekkende devotie die zij voor de koning van de leugens hebben, Satan zelf. Hij wordt openlijk in groepen en in het geheim vereerd. Priesters en andere gewijde dienaars met inbegrip van bisschoppen en kardinalen hebben zich in bepaalde geledingen bij deze groep aangesloten. De boosaardige daden waaraan zij deelnemen zijn te ernstig om kenbaar te maken, maar weet dat zij ten gunste van de Boze mensenoffers brengen in kerken die werden opgericht om de Heilige Eucharistie van de Heilige Mis te vieren. Deze groep, die er voor waakt om hun ware activiteiten te verbergen voor de oprechte en heilige priesters, heilige bisschoppen, heilige kardinalen en andere gewijde dienaars, doen walgelijke dingen.

Zij haten God met een felheid die jullie zou shockeren. De macht die ze van Satan krijgen, brengt mee dat hun verdorvenheid, hebzucht, lust en seksuele ontsporingen door hun volgelingen in alle landen gunstig onthaald worden. Ze begroeten elkaar met geheime tekens om zo hun onderlinge verbondenheid te tonen.

Een ding is zeker, hun boosaardige daden zullen ten einde komen. Tenzij ze tot Mij keren tijdens De Waarschuwing (de verlichting van het geweten zoals in Garabandal voorspeld), zullen ze nog maar weinig tijd over hebben voordat ze in de Helse vuurzeeën zullen worden geworpen waar ze voor eeuwig een verschrikkelijke achtervolging zullen lijden.

Zij hebben de geloofsafval die overal ter wereld heerst, veroorzaakt en aangewakkerd. Dat hebben ze bereikt door in mijn Kerk te infiltreren. (Zie ook boodschap van 14-2-2013.)

Jullie geliefde Jezus
Het Lam Gods

Een redactioneel artikel in de "Christian Order Magazine" van november 2000 legt uit hoe Bella Dodd en Douglas Hyde het plan naar buiten brachten van de Communistische omverwerping van de Kerk. Douglas Hyde was een Engelse politiek commentator en schrijver van boeken. In zijn tijd als Communist leidde hij de nieuwsredactie van de "Daily Worker" totdat hij in 1948 zijn ontslag nam omdat hij zich tot het Katholicisme had bekeerd. Net als Bella Dodd openbaarde hij de ware doelstellingen en verdorven aard van het Communisme:

«« De ex-Communist en gevierde bekeerling Douglas Hyde (1911-1996) bracht reeds lang geleden aan het licht dat het Communistische leiderschap in de dertiger jaren een wereldwijde instructie had uitgevaardigd over de infiltratie van de Katholieke Kerk.

(...) Als voormalig hooggeplaatst lid van de Amerikaanse Communistische partij zei mevrouw Dodd: *"In de dertiger jaren hebben we 1100 kandidaten priester laten worden om de Kerk van binnenuit te vernietigen."* De gedachte achter de wijding van deze mannen was dat ze tot invloedrijke en hoge posities omhoog moesten klimmen om monsignors en bisschoppen te zijn. Twaalf jaar voordat Vaticanum II begon zei ze dat *"ze nu op de hoogste posities in de Kerk zitten."* (...) Ze zei ook dat deze veranderingen zo drastisch waren dat *"de Katholieke Kerk in de nabije toekomst onherkenbaar zou zijn."* »»

Tijdens een lezing van Bella Dodd aan de "Fordham University" aan het begin van de jaren vijftig gaf haar presentatie de indruk van een bovennatuurlijke profetie over de toekomstige chaos in

de Kerk. De lezing werd door een monnik bijgewoond wiens verslag daarvan in hetzelfde Christian Order nummer staat:

«« Ik luisterde vier uur lang naar die vrouw en dat deed mijn haren te berge rijzen. Alles wat zij vertelde is tot op de letter uitgekomen. Je zou zeggen dat zij grootste profeet op aarde was, maar zij was geen profeet. Zij presenteerde slechts het stap voor stap oorlogsplan van de Communistische omverwerping van de Katholieke Kerk. Zij legde uit dat van alle wereldreligies de Katholieke Kerk de enige is waar de Communisten bang voor zijn, want het was zijn enige doeltreffende tegenstander. Het hele idee was om niet het kerkinstituut te vernietigen maar slechts het Geloof van het volk; indien mogelijk zelfs het kerkinstituut te gebruiken om aan de hand van een pseudo-religie het Geloof te vernietigen: iets wat op het Katholicisme lijkt maar niet het echte ding is. Zij legde uit dat als eenmaal het Geloof vernietigd was dat vervolgens een schuldcomplex in de Kerk zou worden geïntroduceerd... de 'Kerk van het verleden' zou dan worden voorgesteld als onderdrukkend, autoritair, vol vooroordelen, arrogant in de bewering dat zij de enige bezitter van de waarheid is, en als degeen die gedurende vele eeuwen verantwoordelijk is geweest voor het uiteenvallen van de godsdienstige lichamen. Dit vond men noodzakelijk om de kerkleiders vanuit een schaamtegevoel tot een 'openheid naar de wereld' te brengen. Op die manier zou een soepelder houding worden bevorderd naar andere godsdiensten en filosofieën toe. De Communisten zouden deze openheid weten uit te buiten ter ondermijning van de Kerk. »»

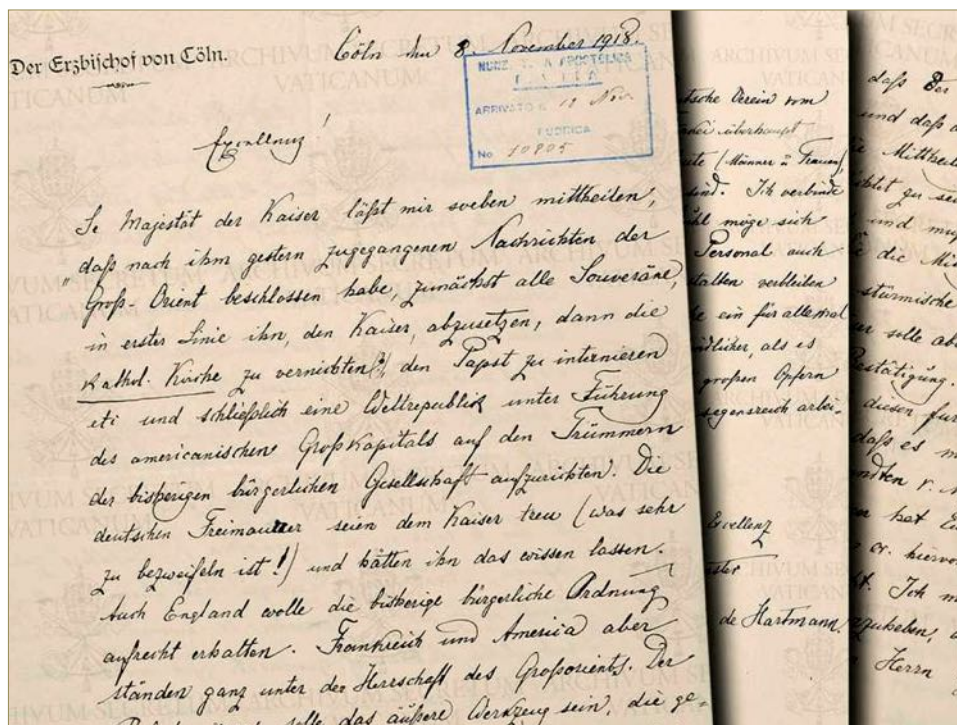
De profetes Maria Goddelijke Barmhartigheid die uit Ierland komt, onderstreept het voorgaande, want zij zei in de boodschap van 16 april 2012 die haar door Jezus Christus was gegeven, dat *"dit boosaardig plan om mijn Kerk te vernietigen al honderd jaar onderweg is (6), hetwelk sinds 1967 sterk is opgevoerd (het concilie eindigde in 1965). Veel bedriegers, die lid zijn van deze kwaadaardige sekte (der Vrijmetselarij) die Satan vereert, zijn de seminaries binnengegaan om zo vaste voet te krijgen in het Vaticaan. Hun macht, alhoewel door God de Vader getolereerd, werd tot nog toe beperkt. Nu de eindtijd nadert gaat dat veranderen."* En op 17 februari 2013 zei ze: *"De Maçonnieke elite heeft de macht over mijn Kerk gegrepen (over zijn zichtbare organisatie)"*, wat inhoudt dat het grote plan om de Kerk te domineren is voltoerd, waaruit logischerwijs haar vernietiging moet volgen. Natuurlijk kan en zal de Kerk als het lichaam van Christus, dat alle ware Christenen omvat, nooit vernietigd worden.

Het artikel uit het jaar 2000 gaat verder:

«« Deze samenzwering is telkens weer door Sovjet overlopers bevestigd. Ex-KGB officier Anatoliy Golitsyn liep in 1961 over. In 1984 heeft hij met grote exactheid alle verbazingwekkende ontwikkelingen in het Communistische blok vanaf toen voorspeld. Enige jaren geleden bevestigde hij dat deze *"penetratie van de Katholieke en andere kerken deel vormt van de algemene partijlijn - d.w.z. ongewijzigde politiek - in de strijd tegen godsdienst."* De honderden dossiers die door voormalig archivaris Vassili Mitrokhin heimenlijk naar het Westen werden overgebracht, en in 1999 gepubliceerd, vertellen een gelijksoortig verhaal over de KGB die zeer nauwe banden onderhield met 'progressieve' Katholieken en bereid was hun activiteiten te financieren. Een van de linkse organen die werd genoemd was het kleine Italiaanse persagentschap Adista, die decennialang iedere denkbare postconciliaire zaak of 'hervorming' heeft aangemoedigd, wiens directeur als betaalde KGB agent in "Het Mitrokhin Archief" (7) voorkwam. Het is opmerkelijk dat juist voordat de Mitrokhins documentatie publiek werd gemaakt de ultra-Modernist Kardinaal Martini deze kleine Adista gebruikte om zijn dissidente stem op de Europese Synode van 1999 naar buiten te brengen, toen hij ook een pleidooi hield voor een nieuw te houden concilie.

Wat in deze kwestie dikwijls uit het oog wordt verloren is dat het Communisme - samen met de New Age beweging - gewoon het belangrijkste stuk gereedschap is van de Vrijmetselarij; hun politiek van kerkinfiltratie is slechts een voortzetting van het vrijmetselaarsplan, zoals duidelijk omschreven in de [Permanente Instructie van de] Alta Vendita en andere bona fide vrijmetselaarsdocumenten die door pausen zijn erkend.

[De vraag die naar boven komt is of de Alta Vendita een Maçonnieke organisatie was, een vraag die in Appendix 2 zal worden behandeld.] Zelfs experts zoals Anatoliy Golitsyn hebben dit punt over het hoofd gezien. In “The Perestroika Deception” (De Perestroika Misleiding) uit 1996, wat diens expositie is met zeer accurate analyses en voorspellingen, die hij in de periode van 1985 tot 1995 aan de CIA heeft overlegd, suggereert hij een controlerende macht bóven het Soviet Communisme, maar hij heeft niet “*de faciliteiten om na te gaan hoe dit zou kunnen functioneren achter de façade van een of andere mantelorganisatie*”. Gelijktijdig klaagt hij dat ondanks de publieke bijval voor de accuratesse van zijn voorspellingen de Westerse leiders zijn waarschuwing meestal in de wind hebben geslagen. Hij doorziet niet dat nadat de elite-Vrijmetselaars het Russisch Communisme hebben gefinancierd en in stand gehouden en dat vanaf zijn vroegste begin, diezelfde mensen niet altijd een vrije hand geven aan politieke figuren zoals President Bill Clinton [VS-president tot aan 2001], die zelf erkent dat hij van “*veel doorbraken*” in zijn leven heeft geprofiteerd dankzij zijn veertig jaar lidmaatschap van de vrijmetselaarsloge “De Molay”. [De Molay was de laatste grootmeester der Tempeliers, die in 1314 wegens ketterij tot de brandstapel werd veroordeeld. Veel Vrijmetselaars denken dat hun orde een voortzetting is van de Tempeliers, alhoewel dat op grond van zuiver geschiedkundig onderzoek niet te bewijzen valt. Maar daarom hoeft het nog niet onwaar te zijn.) »»]

Brief van Kardinaal von Hartmann aan Aartsbisschop Pacelli

Dat het Bolsjewisme de slaaf van de Vrijmetselarij zou zijn geweest lijkt een boude bewering. Dit kan echter gestaafd worden. Dr. Michael Hesemann, een Duitse historicus van de Katholieke Kerk, gaf begin mei 2017 een interview aan de internetsite “Inside the Vatican”. Hij had in de Vaticaanse Archieven van de Apostolische Nuntiatuur van München een handgeschreven brief ontdekt van 8 november 1918 van de hand van Kardinaal Felix von Hartmann, Aartsbisschop van Keulen, gericht aan de Apostolische Nuntius van Duitsland (Vaticaanse ambassadeur), Aartsbisschop Eugenio Pacelli (die later Paus Pius XII zou worden). In die brief liet Von Hartmann aan Pacelli weten dat hij informatie had ontvangen van Keizer Wilhelm II, die hij via de nuntiatuur aan de Paus wilde doorgeven, waarvan hier een uittreksel:

«« Uwe Excellentie! Zijne Majesteit de Keizer heeft mij zojuist laten weten dat “*volgens het nieuws dat hem gister bereikte, de Groot Oriënt vrijmetselaarsloge net heeft besloten om alle soeveine monarchen op te heffen – eerst en vooral hem, de Keizer – en daarna*

*de Katholieke Kerk te vernietigen, de paus gevangen te nemen etc, en uiteindelijk op de ruïnes van de vroegere bourgeois samenleving een wereldrepubliek op te richten onder het leiderschap van het Amerikaanse grootkapitaal. De Duitse Vrijmetselaars zijn ogenschijnlijk trouw aan de Duitse Keizer en hebben hem dat laten weten. Engeland wil ook de huidige bourgeois orde bewaren. **Frankrijk en Amerika echter, schijnen onder invloed van de Groot-Oriënt te zijn. Het Bolsjevisme** [dat vanaf het begin der Russische revolutie door het westers grootkapitaal werd gesteund] **zou het uitwendige middel zijn om de gewenste condities tot stand te brengen.** (8) *In het zicht van zo 'n groot gevaar, die naast de monarchie ook de Katholieke Kerk bedreigt, is het dus belangrijk dat het Duitse episcopaat hiervan op de hoogte wordt gesteld, en dat ook de Paus wordt gewaarschuwd.*” Tot zover de boodschap van Zijne Majesteit. Ik vond het mijn plicht om dit aan Uwe Excellentie door te geven en laat het aan uw oordeel over of u deze boodschap aan Rome wenst door te geven. (...) Moge God ons en zijn Heilige Kerk beschermen in deze vreselijke chaos! (...) Met de uiterste devotie en tot beschikking staande van Zijne Excellentie, + Kardinaal Felix von Hartmann »» (Bron: A.S.V., Arch. Nunz. Monaco d.B. 342, fasc. 13, p. 95-96)*

Deze immense perversiteit blijkt een plan te volgen dat nog veel ouder is dan het Communisme zelf! Het gaat terug tot de “Permanente Instructie van de Alta Vendita” (Opperste Veilinghuis). Die instructie stamt uit 1820, wat naar voren komt in een briefwisseling van en aan een zekere Nubius (wat een schuilnaam is). De bekende schrijver Jacques Crétineau-Joly heeft dit op verzoek van Paus Pius IX in zijn historische werk uit 1859 op tafel gelegd. (9) Het begint als volgt:

«« Op 3 april 1824 neemt Nubius het roer over van de Vendita's [gekend als de Carbonari] en schrijft aldus aan Volpe: *“Wij hebben een zware last op onze schouders genomen, mijn beste Volpe. Wij moeten de immorele vorming van de Kerk ter hand nemen en via kleine weinig omschreven stappen tot de triomf van de revolutionaire gedachte komen via een [naar onze pijpen dansende] paus. In dit plan dat het gewoon menselijke verre lijkt te overschreiden, gaan wij nog tastend voort; maar in de luttele twee maanden dat ik in Rome verblijf, begin ik reeds aan het mij nieuw toebemeten bestaan te wennen.”* »»

De instructie van de Alta Vendita is een breed plan ter ondermijning van de Kerk via de bedienaren zelf van het Rooms Katholieke geloof, een project van lange adem dat in de periode na de Tweede Wereldoorlog zijn beslag heeft gekregen. Het concilie uit de jaren zestig en wat daarop volgde was daarin een zwaarwichtige fase. Sinds het midden van de negentiende eeuw zijn er duizenden verraders de seminaries binnengetreken en tot priester gewijd, waarmee een voldoende reservoir werd gevormd waar een aantal kardinalen en professoren uit voort zou komen en tenslotte zelfs een paus, zodat het vuile werk op alle niveaus, en vanzelfsprekend ook in de seminaries, gestalte kon krijgen. De instructie toont de diabolische strategie om de Kerk te infiltreren en haar bonafide leden te mobiliseren na ze eerst met vrijdenkersidealen te hebben gecorrumpeerd. Zo zouden welmenende Katholieken op sleeptouw worden genomen en onder de schijnbare legitimiteit van het Katholicisme de Maçonnieke idealen helpen verspreiden. De tactiek was simpel: zoals houtworm een houten balk infiltreert zonder de buitenkant aan te tasten, zou hetzelfde gebeuren met de Roomse Kerk, op het oog fraai maar van binnen verrot totdat de balk onder zijn eigen gewicht instort om dan later door iets nieuws te worden vervangen – gekend als de apostatische oecumenische beweging waarin de ware Christus, zelfs als bedelaar, niet meer welkom is.

Het vreemde verschijnsel doet zich daarbij voor dat velen uit innerlijke overtuiging handelen, zich niet bewust zijnde van een complot. Vrijmetselaars noemen dat soort mensen ‘broeders zonder (werk)schort’. Want ze zijn geen lid van de vereniging, maar werken er wel aan mee. Zij menen de goede zaak te dienen en alhoewel ze maar al te goed beseffen dat ze van de traditionele kerkleer afwijken, willen ze het moederinstituut niet de rug toekeren wel wetend dat deze, nu in deze tijd, de vitaliteit mist om de schismatici uit te stoten (excommunicatie). De mens is een vreemd wezen. Alleen God kan zien wat iemand beweegt. Gebrek aan nederigheid? In elk geval gebrek aan gebed. Onze priesters bidden niet meer en er wordt niet meer voor hen gebeden. We moeten de priesters in ons hart dragen, vooral onze eigen parochiepriester(s).

2 – Het oude Liberale Katholicisme op zijn stoel gezet

Wij zullen ons in dit en het volgende hoofdstuk beperken tot een analyse van “De Bekentenissen van een Kardinaal”, zoals door Abbé Claude Barthe becommentarieerd in de “L’Homme Nouveau” van 17 januari 2009 (N°1437). Zonder enige twijfel is het boek door een kenner van de Vaticaanse organisatie geschreven, iemand die vertrouwd is met alle belangrijke personen en verwickelingen en volgens het boek een voormalig curielid. (Silvestrini is nooit curielid geweest. Dit detail kan een verdraaiing zijn om de aandacht van hem af te leiden.) Doel van de publicatie was de contouren van het na-Benedictus tijdperk te tekenen, waarin de Kerk zich definitief zou moeten ontdoen van haar beklemmende starheid en verouderde denkwijzen. De naoorlogse openheid van de Kerk naar de wereld toe is, zo heet het, er weliswaar in geslaagd afstand te nemen van het Constantijnse en Tridentijnse kerkmodel, maar ondanks de “goede bedoelingen” van het laatste concilie is het niet gelukt deze te ontwortelen. De reden dat de Kerk na het Tweede Vaticaans Concilie in een ongekeerde crisis is beland, vindt zijn grond, zo zegt het boek, in het onvoldoende volgen van de conciliaire richtlijnen. Het echte werk moet nog worden gedaan, wat inhoudt dat een nieuw kerkmodel dient te worden “uitgevonden” die aan de noden van de tijd beantwoordt waarin wij thans zijn aangeland: *“Aangezien de ontgoocheling van de wereld een natuurlijke ontwikkeling is en voor de mensheid onvermijdelijk en onontbeerlijk (...), heeft de Kerk nu de taak om voor deze ontgoochelde wereld een nieuwe manier uit te vinden om trouw aan zijn boodschap te blijven.”* In feite is dit ‘nieuwe’ slechts een heropleving van het oude liberale Katholicisme. Alle ingrediënten daarvan zijn aanwezig: de ‘realistische’ constatering van de definitieve overwinning van het Modernisme, waar de Katholieken zich slechts bij hoeven aan te sluiten; het slechte geweten waar de kerkmensen mee zouden worstelen – wegens de veroordeling van anticonceptie, die een nieuwe Galileo-affaire wordt genoemd. Uit de wijze van brengen blijkt de verbazingwekkende miskenning van de wezenlijk antichristelijke en tegennatuurlijke natuur van deze moderniteit, vooral in de politieke versie daarvan: de institutionalisering van de liberale democratie.

Carlo Maria Martini

Het kerkmodel van de anonieme kardinaal is de bevrijdingstheologie van de jaren tachtig en volgens Abbé Barthe gelijkt deze tot in de details op het disciplinaire en dogmatische keurslijf van de marxistische bevrijdingsideologie, die zoveel aantrekkingskracht heeft uitgeoefend op de paters Boff en Sobrino en op zoveel Braziliaanse bisschoppen. Deze ideologie is nu bij de moderne liberalen in een postmarxistische maatschappijvisie gemuteerd. Overigens staat Silvestrini (indien hij het was) niet alleen in zijn Modernistische opvattingen. De voorstellen zijn aan het kerk-ideaal van de Jezuïet Kardinaal Carlo Maria Martini ontleend. De Vrijmetselaar Martini (10) kan als het intellectueel genie achter de liberale beweging binnen de naoorlogse Kerk worden beschouwd. De voorstellen in “De Bekentenissen” lijken een exacte copie van het programma dat Martini aan het eind van de Europese Synode van 1999 heeft gepresenteerd. De *“knopen die (volgens hem) moeten worden doorgehakt”*, zien er als volgt uit:

- a) Het dramatisch gebrek aan wijdelingen kan slechts worden opgelost door de toelating van getrouwde priesters tot het ambt.
- b) De plaats van de vrouw in de Kerk moet worden geëntameerd door ze tot het presbiteriaat toe te laten [alle functies behalve het zeggen van de consecratiewoorden].
- c) De problematiek rond de seksuele geaardheid dient te worden opgelost door een beroep te doen op het individuele geweten om zo het catastrofale effect dat *Humanæ Vitæ* op het beeld van de Kerk had te kunnen opheffen.
- d) De huwelijksdiscipline dient opnieuw onder de loep te worden genomen, zodat hertrouwd gescheidenen weer toegang tot de Eucharistie krijgen.
- e) De oecumenische hoop dient weer nieuw leven te worden ingeblazen.

Het is opmerkelijk dat het Martiniplan exact zo door medejezuïet Jorge Mario Bergoglio (die in 2013 paus werd) ten uitvoer wordt gebracht. Interessant detail is dat Martini de gedoodverfde opvolger was van Paus Johannes Paulus II. Zelfs toen hij reeds de ziekte van Parkinson had wist hij tijdens het conclaaf van 2005 in de eerste ronde 40 stemmen verzamelen, twee meer dan Kardinaal Ratzinger, die toen paus werd. (bron Wikipedia) Enkele uren na Martini's dood in 2012 publiceerde de *Corriere della Sera* zijn laatste interview waarin hij de Kerk schetste als tweehonderd jaar 'out of date'. Welnu, dat brengt ons bij de Franse Revolutie. Martini en zijn confrater Bergoglio zijn dus zonen van de Verlichting! Het hoeft geen betoog dat ze Modernistische ideeën hebben. Daarin wordt een persoonlijke God ontkend, ontkend ook dat God rechtstreeks tot ons zou kunnen spreken al ware het alleen maar door de Bijbel.

3 – Kardinaal Martini en de Opvolgingskwestie

Indertijd heeft Martini zijn ideeën in een interview weergegeven met zijn Duitse vriend Georg Sporschill, dat in 2008 in het boek "Jerusalem Nachtgespräche" (Nachtelijke Gesprekken in Jeruzalem) is verschenen, dat ook in het Spaans, Italiaans en Frans is uitgegeven. De schokkende mededeling komt daarin voor – alsof de epifanie op de Sinaï nooit heeft plaatsgevonden: *"We mogen God niet Katholiek maken. God staat boven de grenzen en definities die wij vaststellen. In het leven hebben wij daar behoefte aan, dat is evident, maar we moeten ze niet met God verwarren."* Met andere woorden, God heeft het te druk om zich met de inrichting van onze maatschappij bezig te houden. Samengevat: We moeten de hand aan de ploeg slaan en een eigentijdse religie boetsen. Nadat God Adam heeft geboetseerd, is het aan ons om onszelf te boetsen. En dat durft men religie te noemen!

Martini doet een frontale aanval op de encycliciek *Humanæ Vitæ*. (11) De veertig jaar die sindsdien zijn verstreken, worden door hem vergeleken met de veertig jaar die de Hebreeën in de woestijn hebben doorgebracht. Hij propageert vooral een ondogmatische vorm van Katholicisme waarin tenminste het principe van het dogma zelf het zwijgen moet zijn opgelegd. Opvallende uitspraak is ook: *"Wij zijn de godsdienst van de Vleeswording en daarom moet de priester niet meer van het concrete leven worden gescheiden."* Maar vooreerst moet volgens hem worden gebroken met de defensieve logica tegenover de moderniteit van deze wereld. En hij windt zich op over hoe de Kerk wordt geleid, een manier die voor altijd verdwijnen moet:

«« Altijd maar weer die wetten! Dat is een poging om het leven binnen tekstkaders te forceren. Dat is een overdadige centralisatie uit angst voor ontsporingen – het is altijd die angst voor ontsporingen die ons verlamt. Dat is zich als een monarch gedragen, welwillend in het beste geval, autoritair in het ergste. Om kort te gaan betekent dat vóór alles Romeins te zijn en een systeem in stand te houden in deze moderne tijd, bij een rijk passend dat rondom aan het instorten is, omdat het zich van één hoofd afhankelijk heeft gemaakt. Dat is een uitzinnige autoriteitsverheerlijking en het keurslijf opdringen van de correcte liturgie in een ontkenning van de uitdrukkingvaardigheid van de gevoelens, een beteugeling van de spontaniteit omdat die gevaarlijk zou zijn. Het is dus een willen beheersen, steeds maar beheersen, altijd maar beheersen onder een niet aflatende controledrang. »»

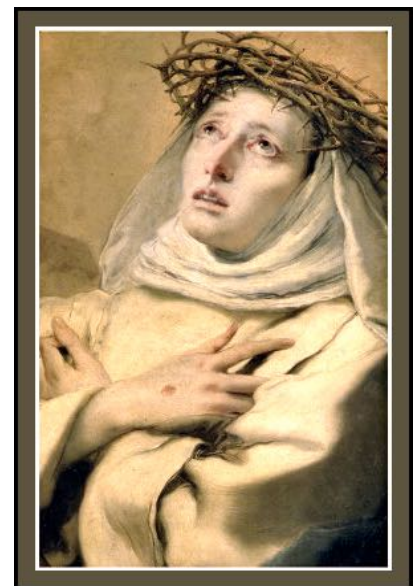
Martini had Johannes Paulus moeten opvolgen. Maar deze Paus wist van geen wijken. In 2005, na twee en twintig lange jaren, stierf hij. Martini leed toen aan een zeldzame vorm van de ziekte van Parkinson, wat ook de reden was waarom hij in 2002 als aartsbisschop van Milaan aftrad. In 2005 was hij daarom niet papabile (pauswaardig). Na slechts 4 stemrondes en na één dag werd op 19 april Kardinaal Jozef Ratzinger verkozen, die als Paus Benedictus XVI de geschiedenis in zou gaan. Een zekere paniek moet onder de Modernisten hebben geheerst, want Kardinaal Jorge Bergoglio was gezien zijn uitermate slechte gezondheidstoestand nog niet papabile. Zijn behandeling door een spiritist was in 2004 begonnen en nog lang niet ten einde. Pas in 2007 zou hij voldoende hersteld zijn om het zware ambt aan te kunnen. (12) Als toegift voor zijn 'spiritistische genezing', na ongeveer 350 sessies !! – drie jaar lang tweemaal per week en tot 2012 eens per maand – heeft Bergoglio, zoals gewoonlijk bij dat soort 'bestralingen', niet alleen een goede gezondheid gekre-

gen maar moet hij ook een vorm van demonische bezetenheid hebben gekregen. En dat nu is onze paus! We hoeven niet verbaasd te staan over het voorgaande in het licht van de zware infiltratie van de Kerk, wat Bella Dodd duidelijk had voorspeld. Het past ook bij de profetie van 16 april 2012 van MDM, de Ierse eindtijdprofetes, waarin zij zegt dat *“deze boosaardige sekte nu elke macht zal loslaten om te bereiken dat een [door hun geselecteerde] nieuwe vervanger wordt gekozen in plaats van mijn heilige plaatsvervanger Paus Benedictus XVI.”*

De Sankt Gallen Maffia, zo genoemd door Kardinaal Godfried Danneels zelf (als een leuke woordspeling), had ten doel juist dit te bereiken. (13) Deze groep was sinds 1996 heimenlijk bezig en kwam elk jaar in Sankt Gallen bijeen om in algemene zin over de ‘kerk van de toekomst’ te praten. Het een en ander staat beschreven in de geruchtmakende biografie van Danneels uit 2015. Dat Martini eerst op de agenda stond om paus te worden komt niet naar voren in Danneels biografie want Bergoglio mocht niet gekend zijn als tweede keus. Silvestrini had een alternatief kunnen zijn, maar hij was te oud. In 1978 hadden ze hem graag op de troon gehad, maar dat lukte toen niet. Bergoglio is tien jaar jonger, wat op die leeftijd veel uitmaakt. De Sankt Gallen samenzweerders waren van wisselend palet. Natuurlijk waren tijdens die samenkomsten Danneels en Martini van de partij maar ook de Nederlandse bisschop Adriaan van Luyn, de Engelse Kardinaal Basil Hume, de Duitse kardinalen Karl Lehman en Walter Kasper en niet te vergeten Kardinaal Achille Silvestrini. De laatste twee kwamen reeds aan het begin van dit artikel ter sprake. Er waren nog anderen, en die waren altijd van Modernistische signatuur. Een ketters clubje dus.

4 – De Zuiverheid van de Kerk, een Onneembare Veste

Dat Paus Benedictus het gewaagd heeft de banden met de Pius X broederschap aan te halen, is hem duur te staan gekomen. Zijn motief was duidelijk: een terugkeer naar de bronnen. Maar dat is juist wat men wilde voorkomen. Het kan nauwelijks toeval zijn dat op de dag dat het decreet door de Paus werd ondertekend om de excommunicatie van vier bisschoppen van de broederschap op te heffen, dat precies op die dag het televisie-interview plaatsvond met Richard Williamson, een van de vier, waarin hij de Joodse genocide ontkende (pas drie dagen later werd het decreet openbaar). Dat ontketende toen een enorme rel, waarin de Paus, geheel ten onrechte, van antisemitisme werd beticht. Zie Appendix 5: “Holocaust Ontkenner William Richardson”. Het was duidelijk zijn dat de Paus onder zeer grote druk stond van zijn naaste medewerkers. Het meeste dat zich binnen de muren van het Vaticaan afspeelt, ontgaat ons. Politiek gemanoeuvreeer verdraagt het daglicht niet.

Catherina van Siena

Het is in dezen uitermate triest dat de Kerk door haar eigen kinderen in de steek wordt gelaten, door juist die mensen die op de bressen hadden moeten staan. Niets echter kan haar triomf stoppen, want waar het kwaad woekert, daar heerst de genade mateloos, want mateloos is Gods Liefde. (Rom. 5:20) En meen niet dat het kwaad de Kerk in haar wezen aantast, want de vorst van deze wereld, de Boze, vermag niets tegen haar. (Joh. 14:30) Daar toont zich de dwaasheid van haar vijanden. De priester Dr. Martin Lugmayr vertelde in een interview (14) dat toen in 1988 de groep rond Aartsbisschop Lefebvre steeds meer op een schisma werd aangestuurd – op wiens seminarie hij zat – hij zich in de heiligen ging verdiepen die in tijden van verwarring niet hadden toegegeven aan de verleiding een zogenaamd zuivere en van misstanden ontdane vrije Kerk op te richten, maar in plaats daarvan zich erop toelagden inniger verbonden te zijn met het hart van de Kerk in een konsekvente navolging van Christus, dit ten behoeve van en samen met de kerkleden. Meer in het bijzonder verwees hij naar de H. Catherina van Siena en haar werk “De Dialoog van de Goddelijke Voorzienigheid”, ook wel het “Boek van de Goddelijke Leer” genoemd.

Volgens een traditie zou deze haar in vervoering zijn ingegeven in de week van 9 tot 14 oktober 1378. Zij leefde in een tijd van kerkscheuringen en heeft daarin een actief bemiddelende rol gespeeld. Dat verklaart ook het accent hierop in “De Dialoog” dat in brede zin over het geestelijke leven van de mens handelt. Samen met Franciscus van Assisi is zij de patroonheilige van Italië. Zij is niet de minste. Net als Theresia van Avila is zij tot “Leraar van de Kerk” benoemd, een voor vrouwen unieke onderscheiding. Aan het eind van het twaalfde hoofdstuk schrijft ze:

«« Voorwaar, Ik (Jezus) zeg u, des te meer kwellingen het mystieke lichaam van de Heilige Kerk bezoeken, des te meer verzachtende troost. En waar zal deze troost uit bestaan? Het zal de hervorming en heiligheid van haar dienaren zijn, die zullen openbloeien ten gunste van de heerlijkheid en eer van mijn Naam, en zij zullen de geur van alle deugden naar Mij doen opstijgen. Het zullen de dienaren van mijn Kerk zijn die hervormd worden, en niet mijn Kerk zelf, want de zuiverheid van mijn bruid kan niet door de fouten van haar dienaren worden verminderd of vernietigd. »»

Hoe de zuiverheid zelf van de bruid, die de Kerk is, niet kan worden aangetast door de tekortkomingen van haar leden, wordt aanschouwelijk gemaakt door ons Jezus voor te stellen nadat hij de Romeinse geseling had ondergaan, een geseling die zo erg was dat veel slachtoffers onder het geweld stierven. Werd de heiligheid en zuiverheid van Jezus door deze geseling aangetast? Net zo min als Jezus aanbiddelijke zuiverheid door die geseling werd aangetast, en nochtans was Hij onherkenbaar geworden, net zo min wordt die der Kerk aangetast, alhoewel van haar glans ontdaan en met modder besmeurd.

Voor de eer van het pausschap en ter verdediging van de Kerk vraag ik u niet te vergeten voor emeritus Paus Benedictus te bidden. Hij heeft ons gebed nodig. En vergeet niet onze priesters. Draag de parochiepriester(s) in uw hart, want de eisen, verleidingen en valstrikken in onze postmoderne wereld zijn vele. Door het gebed maakt God een weg vrij en door het gebed van velen een brede weg.

Hubert Luns

[gepubliceerd in “De Brandende Lamp”, 1^e kwartaal 2009 – Nr. 117,
met in januari 2022 een aanzienlijk aantal toevoegingen]

Zie ook het artikel: “**KERK IN BALLINGSCHAP**”

De beschrijvende tekst van dat artikel gaat als volgt: “Of hierbij sprake is van vrijwillige afstand door paus Benedictus, daar heeft ondergetekende zo zijn twijfels over. Onder het dreigement van een opgeklopt schandaal, waardoor veel goede Katholieken aan het wankelen zouden zijn gebracht, kan de paus besloten hebben om ‘vrijwillig’ afstand te doen... Het hiervoor u liggende artikel verscheen in december 2012. Daarom, niet tot mijn grote verbazing kwam het bericht dat Paus Benedictus op 28 februari afstand doet van zijn taken. Er zijn een vijftal pausen (het exacte aantal is onbekend) die onder druk van de omstandigheden, maar meestal onder regelrechte dwang, zijn afgetreden. Dit gebeuren valt daar ook onder.”

Alice von Hildebrand geeft nieuwe inzichten over Fatima

OnePeterFive.com, 12 mei 2016

Dr. Alice von Hildebrand (†2022), toen in haar 90er jaren, heeft wat moeite met de computer en daarom heeft Mike Hickson haar oorspronkelijk email iets verbeterd. Von Hildebrand gaat accoord met de volgende versie en zij was zo goed haar goedkeuring te geven om het op de OnePeterFive-website te plaatsen.

Email van Alice von Hildebrand aan Pater Brian Harrison

6 mei, 2016

Eerwaarde vader,

Ik denk aan de volgende twee gesprekken uit de jaren zestig, die ik mij heel goed kan herinneren, die van bijzonder belang zijn in deze zeer verwarde tijden nu een halve eeuw later. Ze blijken Kardinaal Ciappi's getuigenis te bevestigen dat een deel van het Fatima-geheim van Onze Lieve Vrouwe de schokkende voorspelling inhoudt dat de grote geloofsafval in de boezem van de Kerk 'aan de top' zou beginnen.

Ons eerste gesprek was in juni 1965. We waren in het geboortehuis van mijn man in Florence waar ik ook mijn eerste 'sabbatical year' had. Mijn man had een priester uitgenodigd, een zekere Msgr. Mario Boehm, die we kort na zijn bekering in Rome hadden ontmoet, en die jarenlang een van de belangrijke redacteuren van de L'Osservatore Romano was geweest. De kwestie van Fatima kwam ter sprake. Mijn man stelde de vraag: "Waarom is het derde geheim van Fatima niet geopenbaard? Want de Heilige Maagd had gezegd dat het in 1960 aan de gelovigen bekend moest worden gemaakt." Don Mario: "Het werd niet geopenbaard wegens zijn inhoud." Mijn man: "Wat was daar zo beangstigend aan?" Msgr. Boehm - als goed getrainde Italiaan - liet in het midden of hij het gelezen had, maar liet doorschemeren dat de inhoud beangstigend was: "...een infiltratie van de Kerk tot in de hoogste top". We waren onthutst, maar het bevestigde de angst van mijn man dat de interpretatie van Vaticanum II de Kerk aan verschrikkelijke gevaren ging blootstellen. Deze angst bleek helaas goed gefundeerd.

Mijn tweede gesprek was met Bella Dodd, wat ik reeds eerder heb verteld. We ontmoetten elkaar in de herfst van 1965 toen zij ons hier in New Rochelle (New York State) bezocht, waar ik nog altijd woon, wellicht was het in '66 of '67. Ze was al een vurig communist toen zij aan het Hunter College studeerde - een communistische broeihaard. (Daarom werd ik daar systematisch vervolgd zoals ik in mijn "Memoires van een gelukkige mislukking" schreef.) Bella heeft het zaad van haar diabolische filosofie onder haar medestudenten gezaaid, maar zij is onder de hoede van Aartsbisschop Fulton Sheen in 1952 tot het geloof gekomen.

Ik breng hier graag het gesprek tussen haar en mijn man in herinnering: DvH: "Ik vrees dat de Kerk geïnfiltreerd is." Bella: "U vreest mijn waarde professor; ik weet het! Toen ik een vurig communist was, had ik veel contact met vier kardinalen die in het Vaticaan voor ons werkten; en ze zijn daar nog altijd heel actief." DvH: "Wie zijn dat? Mijn neef Dieter Sattler is een Duitser die bij de Heilige Stoel is gedetacheerd." Maar Bella, die onder de geestelijke leiding van Aartsbisschop Sheen stond, weigerde daar op in te gaan.

De enige oplossing nu is het gebed in de vaste overtuiging dat de poorten der hel niet zullen zegevieren. St Mattheüs heeft ons gewaarschuwd, hfst. 24.

In vurig gebed verenigd.

Met gevoelens van de meeste hoogachting in Christus

Noten

(1) De Nederlandse Norbertijn Pater Werendfried van Straaten (†2003) was oprichter van de belangrijke internationale R.-K. organisatie “Kerk in Nood / Oostpriesterhulp”.

(2) “Via Col Vento in Vaticano” schrijver onvermeld - Kaos edizioni Milano # 1999, ISBN 88-7953-080-1. De Franse uitgave is: “Le Vatican mis à nu” – Éd. Robert Laffont, Paris # 2000.

(3) “Confession d’un Cardinal” van Olivier Le Gendre – Éd. Jean-Claude Lattès # 2007.

Satanisten in het Vaticaan?

(4) a) “ES-1025” van Marie Carré – éd. Segieb, Freneuse, Frankrijk # 1972. Er is ook een Nederlandse uitgave: “De Memoires van een Anti-Apostel – E.S. 1025”, verkrijgbaar bij Uitgeverij Jeanne d’Arc.

b) Pater Gabriele Amorth (†2016), de officiële exorcist van het diocees Rome, wist van het bestaan van Satanische sekten onder de clerus in Rome. In een van zijn memoires lezen wij (“Confessions: Mémoires de l’exorciste officiel du Vatican” – Éd. Michel Lafon # 2010) :

«« – Satanisten in het Vaticaan?

Amorth: Ja, ook in het Vaticaan zijn leden van Satanische sekten.

– En wie zijn daar lid van? Gaat het om priesters of eenvoudige leken?

Amorth: Het zijn priesters, bisschoppen en zelfs kardinalen!

– Neem mij niet kwalijk, Pater Gabriele, maar hoe weet u dat?

Amorth: Ik weet het van personen die mij dat konden vertellen omdat zij in de gelegenheid waren dat zelf te ervaren. En het werd meermaals door de demon zelf ‘gebiecht’ onder de dwang van gehoorzaamheid tijdens exorcismen.

– Heeft men de Paus daarover ingelicht?

Amorth: Natuurlijk is hij daarover ingelicht! Maar hij doet wat hij kan. Het is een verschrikkelijke zaak. U dient ook te bedenken dat Benedictus XVI een Duitse paus is. Hij komt uit een volk dat aan deze dingen heel weinig waarde hecht. En inderdaad zijn er in Duitsland praktisch geen exorcisten. En toch gelooft de Paus erin: ik heb de Paus driemaal mogen spreken toen hij nog prefect was van de Congregatie voor de Geloofsleer. Maar natuurlijk gelooft hij daarin!

– Is het ook juist, zoals Paulus VI zei, dat de rook van Satan de Kerk is binnengedrongen?

Amorth: Het is helaas waar, want zelfs in de Kerk zijn er aanhangers van Satanische sekten. Deze bijzonderheid van de rook van Satan vertelde Paulus VI op 29 juni 1972. Het is duidelijk dat hij het ijs heeft gebroken door de sluier van het zwijgen en de censuur op te heffen die veel te lang hadden geduurd, maar het had geen praktische gevolgen. Iemand zoals ik moest opstaan, een niemendal, om deze onvrede naar buiten te brengen, om tot praktische gevolgen te komen. »»

Seminaries, broedplaatsen van slangeneieren

(5) Indien een seminarie onder een libertijns regiem valt, heeft dat niet alleen tot gevolg dat de aankomende priesters ideeën moeten leren die afwijken van de traditionele leer, maar ook dat priesterkandidaten die vroeger zouden zijn afgewezen nu worden toegelaten en kandidaten die vroeger zouden zijn aanvaard, worden afgewezen. Er zijn seminaries waar mensen worden afgewezen, alleen omdat zij de rozenkrans bidden! Dit laatste werd tijdens een lezing door een jonge Belgische priester verteld, die dat had meegemaakt en zich daardoor genoodzaakt zag om voor zijn roeping naar een buitenlands seminarie uit te wijken. We kunnen ons afvragen: Hoeveel studenten zijn door de jaren heen door seminarieleraren misvormd en hoeveel anderen, kerkelijken en leken, werden door die misvormde priesters op hun beurt verdorven?

(6) Deze honderd jaar dat de boosaardige sekte in 2012 werkzaam was, hoeven niet exact honderd jaar te zijn. Het beginjaar kan ook 1917 zijn geweest, de datum van de verschijningen van Fatima. Dan zou 1967 exact 50 jaar later zijn geweest.

Het Mitrokhin Archief

(7) Het Mitrokhin Archief is een verzameling handgeschreven notities die in het geheim zijn vastgelegd door de KGB werknemer Vasili Mitrokhin tijdens de dertig jaar dat hij als KGB archivaris in de buitenlandse inlichtingendienst werkte van het Eerste Hoofddirectoraat. Toen hij in

1992 naar Engeland overliep nam hij het archief met zich mee. In juli 2014 heeft het “Churchill Archives Centre” van de Churchill Universiteit Mitrokhins notities in het Russisch voor het publiek vrijgegeven; de archieven zijn de grootste vrij toegankelijke schatkamer met KGB materiaal. De oorspronkelijke handgeschreven notities van Vasili Mitrokhin zijn nog altijd geclassificeerd.

(8) Het Bolsjevisme werd vanaf het begin der Russische revolutie door het westers grootkapitaal gesteund. Zie o.a. het bekende boek van professor Antony C. Sutton: “Wall Street and the Bolshevik Revolution” - Arlington House, New Rochelle, NY # 1974. Daarin staat op pagina 25: “(De Amerikaanse) President Woodrow Wilson was de sprookjesfee die Trotsky een paspoort gaf om naar Rusland terug te keren om de revolutie ‘verder vorm te geven’... Tezelfdertijd waren voorzichtige beampten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in de weer met strengere paspoort procedures vanuit hun angst dat zulke revolutionairen Rusland zouden binnenkomen.”

(9) “L’Église romaine en face de la Révolution” (De Roomse Kerk tegenover de Revolutie) van J. Crétineau-Joly - Henri Plon Éditeur, Paris # 1859 (boek 3, pp. 112 e.v.).

(10) De Grande Oriente d’Italia Democratico (GOD) publiceerde een officiële condoleantie waarin hun leedwezen bekend werd gemaakt dat hun geïnitieerde vrijmetselaarsbroeder Kardinaal Martini op 31 augustus 2012 was overleden. In de condoleantie staat geschreven: “Over dit feit (van zijn initiatie) – en de manier waarop het werd uitgevoerd – vindt men de omstandigheden in het boek ‘MASSONI’ van Broeder Gioele Magaldi - Chiarelettere Editore, wat in november 2012 zal uitkomen.”

(11) Humanae Vitæ (over het menselijk leven) is de laatste encycieliek van Paus Paulus VI en verscheen in 1968. Ze handelt over het menselijk leven, het huwelijk en geboorteregeling. De encycieliek herbevestigde de Katholieke leer dat huwelijksliefde, seksualiteit en de mogelijkheid tot voortplanting onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Op basis hiervan wordt het gebruik van abortus, sterilisatie en anticonceptie, zoals het condoom en de pil, afgewezen.

De spiritistische genezing van Bergoglio

(12) Liu Ming is een Taoïstische monnik van middelbare leeftijd die in 2003 vanuit China naar Argentinië trok. In 2004 startte hij spiritistische sessies om Kardinaal Bergoglio van zijn gezondheidsproblemen te verlossen. De volgende drie jaren bezocht Liu Ming hem tweemaal per week totdat Bergoglio zich beter voelde; daarna, dus na zijn genezing, eens per maand. De Kardinaal van Buenos Aires had een heel slechte gezondheid. Hij was diabetisch, had een galblaasoperatie ondergaan en had een zware leverkwaal. Verder werd tijdens zijn jeugd het bovenste deel van zijn linkerlong weggehaald. Ook had hij ernstige hartklachten. Een artsenteam adviseerde een hartoperatie, en het was toen dat Liu Ming ten tonele verscheen. Dit staat beschreven in het boek uit 2014 van de gerenommeerde kerkelijk journalist Austen Ivereigh: “The Great Reformer: Francis and the Making of a Radical Pope”.

(13) ze hem als een ‘broeder’. Daarom heet hij een Vrijmetselaar zonder schort, wat op het leren schort wijst dat men tijdens officiële plechtigheden draagt en dat het werkschort voorstelt van de ‘tempelbouwers’.

(14) Het Duitse Informatieblad van de Priesterbroederschap St Petrus # mei 2009.

APPENDIX 1

Permanente Instructie van de Alta Vendita uit 1820 Van de Infiltratie en Ondermijning van de Kerk

Gepubliceerd in “The War of Anti-Christ with the Church and Christian Civilization” (Hfst. XIV & XV). van Monseigneur Georg F. Dillon, de Apostolische Missionaris van Sydney (Australië).

Gebaseerd op zijn lezingen in Edingburgh, okt. 1884; de lezing dateert van ongeveer zes maanden na het verschijnen van de beroemde encycieliek van Paus Leo XIII “Humanum genus”, over de Vrijmetselarij.

Er zijn enkele wijzigingen aangebracht om de taal en spelling aan te passen aan de moderne normen.

Inleiding van Monseigneur Georg F. Dillon

Dit document onthult het strijdplan dat sinds de eerste helft van de 19^e eeuw door de Italiaanse revolutionairen werd gevolgd. Het geeft ook een goed inzicht in de tactieken waarmee andere Europese landen door de Vrijmetselarij geconfronteerd zijn geworden. Maar het navolgende document [de zogenaamde cover letter of begeleidende brief] lijkt wat mij betreft een nog opvallender document, geschreven ten behoeve van de Piemontese loges van de Carbonari, door een lid van de Alta Vendita, wiens pseudoniem Piccolo Tigre was (Kleine Tijger). Ik wil opmerken dat de gewoonte om deze fantasievolle benamingen te gebruiken vanaf het allereerste begin gebruikelijk is geweest bij de geheime genootschappen. Arouet werd Voltaire, de beruchte Baron Knigge heette Philo, Baron Dittfort heette Minos, een gewoonte die toen en daarna werd voortgezet door de belangrijkste leiders van de duistere atheïstische samenzwering. De belangrijkste ambassadeur van de Alta Vendita was een corrupte Italiaanse edelman die de naam Nubius aannam, [vermoord in 1837, waarschijnlijk door Mazzini, vanwege zijn opgeblazen ego (p. 116)]. (...) Piccolo Tigre, die de meest actieve agent van Nubius schijnt te zijn geweest, was een Jood. Hij reisde onder de dekmantel van een rondtrekkende bankier en juwelier. Dit karakter van geldschietster of woekeraar ontwapende de argwaan ten aanzien van hemzelf en zijn bondgenoten waar hij tijdens zijn omzwervingen een beroep op deed. Natuurlijk genoot hij overal de bescherming van het Maçonnieke lichaam. (...) Piccolo Tigre reisde dus veilig, en de instructies die de Alta Vendita opportuun achtte, arriveerden dankzij hem veilig bij de hogere graden van de Carbonari.

INLEIDING

1. SEDERT wij ons als actiegroep hebben gevestigd en discipline postvatte tot in de schoot van zelfs de meest afgelegen loge, zich spiegelend aan de loge die het dichtst bij het actiecentrum ligt [de hoogste loge], heeft één gedachte de geesten beziggehouden van hen die naar de universele wedergeboorte streven. Dat is de gedachte aan de bevrijding van Italië [dat onder het Roomse bewind zucht], waaruit op een dag de bevrijding van de hele wereld zal volgen ten faveure van de broederlijke republiek, wat de harmonie van het mensdom inluidt. Die gedachte is nog niet door onze broeders aan de overkant van de Alpen opgepikt [**dit impliceert dat de instructie uit een land ten noorden van Italië kwam en niet uit Italië zelf**]. Ze geloven dat het revolutionaire Italië alleen in de schaduw hoeft samen te zweren, dat enkele dolksteken volstaan aan sbirri [Italiaanse politieagenten] en aan verraders, en dat ze het juk der gebeurtenissen die voorbij de Alpen plaatsvinden onbekommerd kunnen gadeslaan, zijnde ten voordele van Italië maar zonder haar betrokkenheid. Deze fout is ons heel wat keren fataal geworden. We zijn niet geroepen om het [de oude orde] te bestrijden met slogans, alsof dat volstaat. Het is absoluut noodzakelijk het te onderwerpen door middel van [gecoördineerde] acties. Bedenk dat onder al onze zorgen, die het voordeel hebben de geesten van de krachtigste loges in beroering te brengen, er één is die we nooit uit het oog mogen verliezen. [...en dat is onze zorg om het vuur van de revolutie levend te houden!]

DE TE VOLGEN STRATEGIE

2. Het pausdom is te allen tijde beslissend opgetreden inzake Italië. Door de handen, door de stemmen, door de pennen en de harten van zijn ontelbare bisschoppen, priesters, monniken, nonnen en

leken - van oost naar west - vindt het pausdom onbegrensde bereidheid voor het martelaarschap, grenzend aan enthousiasme. Overall, wanneer het maar een beroep op hen doet, staan de vrienden klaar om te sterven of alles voor de zaak te verliezen. Dit heeft een enorm hefboomeffect dat alleen pausen ten volle kunnen uitbuiten, maar tot nog toe hebben ze dat slechts tot op zekere hoogte gedaan. Vandaag is er geen sprake van om voor onszelf die macht, waarvan het prestige nu tanende is, opnieuw op te bouwen. Ons uiteindelijke doel is gelijk aan dat van Voltaire en van de Franse Revolutie: de vernietiging voor eens en voor altijd van het Katholicisme, ja zelfs van het Christelijke idee dat, als het op de ruïnes van Rome zou blijven staan, later een aanzet zou geven voor de wederopleving van het Christendom. [En dat willen we bereiken door infiltratie van het bastion door ons als vrome lieden voor te stellen die zelfs het gehate priesterschap ambiëren.] Maar om des te zekerder een weg te banen moeten we ons niet door tegenslagen laten ontmoedigen, die een goede afloop voor onbepaalde tijd uitstellen, en dienen steeds bereid te zijn [korte termijn] compromissen te sluiten ten nadele van de goede zaak. En we mogen geen aandacht schenken aan die opschepperige Fransen, die breedspakige Duitsers, die melancholieke Engelsen, die zich allen inbeelden dat ze het Katholicisme kunnen doden, nu eens met een onzuiver lied, dan weer met een onlogische conclusie, en op een ander moment met een sarcasme dat naar binnen werd gesmokkeld als het katoen van Groot-Brittannië. Het Katholicisme heeft een veel hardnekkiger bestaan. Het heeft de meest onverzoenlijke, de meest verschrikkelijke tegenstanders gezien, en het heeft vaak het kwaadaardige genoeg gehad heilig water op de graven van de meest onbehouden mensen te werpen. Tolereer daarom dat onze broeders van deze landen zich aan de steriele onmatigheid van hun anti-Katholieke ijver overgeven. Laat ze maar spotten met onze Madonna's en schijnbare toewijding daaraan [nadat wij ons bekleed hebben met het gehate zwarte habijt]. Met dit paspoort kunnen we op ons gemak samenzweren en stap voor stap tot de slotsom geraken die we voor ogen hebben.

[Zoals gebruikelijk bij dit soort documenten worden zinssneden en zelfs hele zinnen weggelaten, en wordt vaak cryptische taal gebruikt om het voor de ongeïnitieerde vaag te houden. Blijkbaar ontving Gregorius XVI dit document van een overloper, met enige uitleg. Ze werden voor het eerst gepubliceerd in 1859 door Jacques Crétineau-Joly in "L'Église romaine en face de la Révolution", op grond van het Italiaanse document. In een persoonlijke brief van 25 februari 1861, gericht aan de auteur, garandeerde Paus Pius IX de authenticiteit van de onthulde documenten. (bron: Wikipedia Frankrijk, dec. 2021) Terugblikkend vanuit 2017 blijkt de geplande subversie boven alle verwachtingen te zijn geslaagd, wat de authenticiteit van de instructie nogmaals onderstreept.]

3. Het pausdom is al zeventien eeuwen vervlochten met de geschiedenis van Italië. Italië kan niet ademen of bewegen zonder de toestemming van de opperste herder. Met hem heeft ze de honderd armen van Briareüs [uit de Griekse mythologie], zonder hem is ze veroordeeld tot een erbarmelijke onmacht. Zij doet niet anders dan verdeeldheid zaaien, haat aanwakkeren en vijandelijkheden opstoken, die zich van de hoogste keten van de Alpen tot de laagste van de Apennijnen manifesteren. Een dergelijke situatie is ongewenst en moet daarom worden opgeheven. De oplossing is ontdekt. De paus, wie hij ook is, zal nooit naar de geheime genootschappen komen; het is aan de geheime genootschappen om [middels infiltratie] naar de Kerk te komen met het doel die twee te overwinnen [de Kerk en zijn paus]. Het werk dat we hebben ondernomen kan niet in één dag worden verricht, noch in een maand of een jaar. Het kan vele jaren duren, misschien een eeuw, maar in onze gelederen sterft de soldaat maar de strijd gaat door.

4. Het ligt niet in onze bedoeling om pausen voor onze zaak te winnen, om ze tot onze principes over te halen en aldus onze ideeën uit te dragen. Dat zou ongeacht de loop der gebeurtenissen een belachelijke droom zijn. Als bijvoorbeeld kardinalen of prelaten, vrijwillig of bij toeval, op de een of andere manier toegang kregen tot sommige van onze geheimen zou dat geenszins een motief zijn om hun verheffing tot de Stoel van Petrus te wensen. [Althans niet in dit vroege stadium, cf. §11.] Zoiets zou ons [plan] kunnen vernietigen. Louter ambitie zou hen in onze tegenstander kunnen veranderen. De lust naar macht zou hem ertoe aanzetten ons op te offeren. Waar we op moeten aandringen, wat we zouden moeten zoeken en verwachten, zoals de Joden hun

Sint Petrus – Rome

Messias verwachten, is een paus naar onze wensen. Alexander VI, [een Borgia], met al zijn persoonlijke tekortkomingen, zou niet passen, want hij heeft zich nog nooit in religieuze zaken vergist. Daarentegen zou Paus Clemens XIV, die in de 18^e eeuw heerste, ons van top tot teen bevallen. [De andere] Borgia was een libertijn, echt sensueel ingesteld, en heerste als Paus [Callixtus III] in het midden van de 15^e eeuw. Hij is ondanks zijn ondeugden vervloekt door alle stemmen van filosofie en ongelooft, en hij heeft die banvloek over zich afgeroepen door zijn krachtadige verdediging van de Kerk. Paus Clemens XIV, een Ganganelli, werd met handen en voeten gebonden door [de adviezen] van de ministers van de Bourbons [Koning Lodewijk XV], die hem huiverig maakten [om ferm op te treden]. En zo komt het dat zijn tolerantie door de niet-gelovigen werd gevierd. Deze Ganganelli is een zeer grote paus geweest [volgens de Vrijmetselaars]. Iemand van zijn kaliber zou voor ons ideaal zijn indien zulks ooit mogelijk ware. Daarmee zouden we zekerder tot de aanval op de Kerk kunnen marcheren dan met de pamfletten van onze broeders in Frankrijk, of zelfs met het goud van Engeland. Wilt u weten waarom? Het is omdat daardoor het azijn van Hannibal overbodig wordt, we niet meer kanonspoeder nodig hebben of zelfs onze wapens. We betrekken de wijsvinger van de opvolger van St. Peter bij het complot, en die is voor onze kruistocht meer waard dan alle Innocentiussen, Urbanussen en St. Bernards van het Christendom samen [omdat deze vinger de te voeren koers bepaalt.] [De verwijzing naar azijn is ontleend aan Hannibals oversteek van de Alpen, toen zijn mensen vuur gebruikten om rotsblokken op hun pad te splijten, en ook kokend azijn ter versnelling van dit proces.]

VERSPREIDINGSWIJZE

5. We twijfelen er niet aan dat de finale akte van al onze inspanningen zal worden bereikt, maar hoe en wanneer? Het onbekende manifesteert zich nog niet. Hoe dan ook, omdat niets ons mag afleiden van het uitgestippelde plan en juist alles daarop gericht moet zijn – alsof het toekomstig succes nu reeds het werk bekroont dat vandaag nog amper gekend is – presenteren we deze instructie aan de leden van de Hoogste Loge, maar het moet een geheim blijven voor de lagere graden. [Op grond hiervan] moet een raadgeving uitgaan in de vorm van een instructie of memorandum waarmee de universaliteit van de broeders verlicht wordt. Het is van bijzonder belang – wegens een discretie waarvan de reden evident is – erop toe te zien dat deze raadgeving nooit wordt opgevat als een ‘bevel’ dat is uitgegaan van de Alta Vendita [feitelijk: Le Grand Orient de France]. Het vertegenwoordigt een te groot gevaar voor de geestelijkheid; momenteel kan men zich niet permitteren hier speels mee om te gaan zoals we gewend zijn met een van die kleine affaires of onbeduidende vorsten waarop men slechts hoeft te blazen om ze te laten verdwijnen.

LASTERCAMPAGNES EN GEHEIMHOUDING

6. Er kan weinig worden aangevangen met die oude kardinalen of die prelaten wiens karakter onwrikbaar is [en daarom trouw blijven aan de Katholieke leer]. We moeten geen tijd aan ze verspillen want, gevormd in de school van [Kardinaal Ercole] Consalvi, zijn ze overbeterlijk. In plaats daarvan zullen we uit onze tijdschriften, die een zekere populariteit genieten en soms ook nauwelijks, de wapens putten waarmee we de macht die ze in handen hebben nutteloos of belachelijk maken. Een kundig opgediste roddel en met verve onder bepaalde eervolle en uitverkoren families verspreid, kan vervolgens afdalen in de cafés en van daaruit in de straten; het is voorgekomen dat woorden hebben gedood! Als een prelaat vanuit de diepten van de provincies naar Rome komt om een openbare functie te vervullen, leer dan zijn karakter kennen, zijn antecedenten, zijn kwaliteiten, en vooral zijn gebreken. Indien bij voorbaat gekend dat hij een verklaarde vijand [van ons] is, zoals een Albani, een Pallotta, een Bernetti, een Delia Genga, een Riverola, vang hem dan in alle strikken die je onder zijn voeten kunt plaatsen; creëer voor hem een van die reputaties waar

kleine kinderen en oude vrouwen schrik voor hebben; schilder hem af als wreed en bloeddorstig; vertel over hem enkele trekken van wreedheid die gemakkelijk in de hoofden van mensen kunnen worden geprent. Indien buitenlandse tijdschriften om ons ten gerieve te zijn deze aantijgingen verzamelen, die ze op hun beurt verfraaien, zullen hun verhalen onvermijdelijk respect afdwingen, want ze staan bekend om hun zoeken naar de waarheid – en dit zal des te effectiever werken indien naar een uitspraak wordt verwezen van een of andere gerespecteerde dwaas die met de besmeurde persoon in verband staat. Net als in Frankrijk en Engeland zal het in Italië nooit aan vlotte pennen ontbreken, die precies weten hoe deze leugens, die zo nuttig zijn voor de goede zaak, moeten worden ingekleed. Met een krant, waarvan de lezers onbekend zijn met zijn diepere achtergronden, maar waarin ze hun vertegenwoordiging of rechter zien, bestaat geen noodzaak voor ander bewijs. Het algemene publiek staat in de kinderschoenen van het liberalisme; ze geloven in liberalen, zoals ze later in ons zullen geloven, zonder goed te weten waarom.

7. Verpletter de vijand, wie hij ook is; verpletter de machtigen door middel van leugens en laster; maar verpletter ze vooral in het ei. Het is naar de jeugd dat we moeten gaan. Zij zijn het die we moeten verleiden; die moeten we onder de banier van de geheime genootschappen brengen. Om stap voor stap op die gevaarlijke weg een planmatige maar zekere vooruitgang te boeken, zijn twee kwaliteiten allernoodzakelijkst. Jullie [samenzweers] moeten de indruk wekken zo eenvoudig als duiven te zijn, maar dienen zo voorzichtig te zijn als de slang. Uw vaders, uw kinderen, zelfs uw echtgenotes moeten altijd onwetend zijn van het geheim dat u bij zich draagt. Als het u goeddukt dikwijls te gaan biechten om daarmee het oog van de inquisitie beter te misleiden, bent u verplicht over deze dingen het absolute stilzwijgen te bewaren. U weet dat de minste openbaring, dat de geringste aanwijzing die aan u ontsnapt voor het boetetribunaal, of elders, grote rampen kan veroorzaken en dat het doodvonnis reeds [door het vrijmetselaarstribunaal] over de onthuller is uitgesproken, hetzij moedwillig geschied of onbedachtzaam.

NUTTIGE WENKEN

8. Om een voor ons geschikte paus te krijgen volgens de regels van het spel, is het voor die paus gewenst een generatie in het gareel te hebben gebracht die de heerschappij waardig is waar we van dromen. Zie voorbij aan de ouderen en die van middelbare leeftijd [we spreken over het begin van de 19^e eeuw], maar ga in plaats daarvan de jeugd tegemoet en, indien mogelijk, behoren zelfs kinderen op uw agenda te staan. Spreek in hun bijzijn nooit een woord van goddeloosheid of onreinheid. Maxima debetur puero reverentia (aan de jeugd zijn we het meeste respect verschuldigd). Gedenk deze woorden van de dichter want ze zullen u behoeden voor vrijpostigheden die terwille van de zaak absoluut moeten worden vermeden. Om in het huis van elk gezin voordeel te behalen, om voor uzelf het recht van asiel te verkrijgen bij de huiselijke haard, dient u zich te presenteren met het perfecte voorkomen van een ernstig en moreel hoogstaand mens. Als uw reputatie eenmaal gevestigd is op de hogescholen, de gymnasia's, de universiteiten en seminaries – als u eenmaal het vertrouwen van professoren en studenten hebt gewonnen, stelt u dan zo op dat degenen die zich voornamelijk bezighouden met het kerkelijk bestuur gaarne met u een gesprek aanknopen. Voed hun ziel met de pracht van het oude pauselijke Rome. Er is altijd heimwee in de diepte van het Italiaanse hart naar het republikeinse Rome. Prikkel, ontsteek die naturen die zo vol warmte en patriottisch vuur zijn. Geef ze eerst onschuldige boeken en poëzie, maar altijd in het geheim, die doordrenkt zijn met nationale sentimenten; daarmee zullen uw discipelen beetje bij beetje op het gewenste kookpunt worden gebracht. Nadat op alle niveaus van de kerkelijke organisatie dit dagelijkse werk onze ideeën zal hebben verspreid, zoals zich het licht verspreidt, dan zult u de wijsheid weten te waarderen van wat wij in gang hebben gezet.

DE HUIDIGE PERIKELEN

9. Wij voorzien dat de steeds dreigend wordende Italiaanse problemen over enkele maanden tot een interventie van Oostenrijk zal leiden. Er zijn dwazen die lichtzinnig anderen in groot gevaar brengen, zo zelfs dat zelfs verstandige mensen daarin kunnen worden meegesleept. De revolutie

die zij [de Carbonari vanaf 1820] in Italië voeren, kan alleen maar eindigen in rampspoed en vervolgingen. [Door tussenkomst van Oostenrijk, die in april 1821 troepen naar Italië (Piemonte/Turiijn) stuurde, werd de Carbonarische beweging neergeslagen.] De tijd is er nog niet rijp voor, noch mensen noch dingen zijn erop voorbereid en dat zal nog lange tijd duren, maar intussen kan uit dit kwaad een mooi akkoord klinken dat de harten van de geestelijkheid in vervoering brengt. We spreken over hun afkeer van de vreemdeling. Zorg ervoor dat de Oostenrijker wordt gezien als een potsierlijk en weerzinwekkend wezen, zelfs vóór zijn verwachte inval. Uitgaande van het idee van de pontificale suprematie, poog de oude herinneringen aan de oorlogen van het priesterschap en het [Roomse] Rijk op te wekken, en stook daarom de smeulende hartstochten op van de Welfen en de Ghibellijnen. Zo verwerft u de reputatie van een goed Katholiek en zuiver patriot. [De Welfen en Ghibellijnen waren rivaliserende partijen in de middeleeuwen die respectievelijk de pauselijke partij en de Heilige Roomse keizers steunden.]

[De genadeslag kregen de Carbonari in 1831, toen ze door Oostenrijkse troepen werden vernietigd die op verzoek van Paus Gregorius XVI hadden ingegrepen; daarna sloegen de regeringen van de verschillende Italiaanse staten hard in op de Carbonari, die toen vrijwel ophielden te bestaan. Haar leden sloten zich vooral aan bij Mazzini's Jonge Italië. Hun ondergang zou door de Vrijmetselarij in Frankrijk en Duitsland om een aantal redenen goed zijn uitgekomen, willicht ook omdat de Permanente Instructie tot de Alta Vendita Loge van de Carbonari behoorde. Indien ooit ontdekt zou het irrelevant zijn geworden omdat het was ontstaan (zo meende men) in een ter ziele gegane organisatie. Overigens was en is het nog steeds uiterst belangrijk om te verhullen dat de "Alta Vendita" en "Le Grand Orient de France" in feite één en dezelfde waren. Toch liet de Kerk zich niet om de tuin leiden, want reeds in 1821 veroordeelde Paus Pius VII de Carbonari als een vrijmetselaarsbeweging en excommuniceerde hij haar leden met de bul "Ecclesiam a Jesu Christo".]

DE UITEINDELIJKE INFILTRATIE

10. Die reputatie van een goed Katholiek en zuiver patriot zal [na infiltratie van het bastion] de weg banen om onze leer [via de seminaries] te verspreiden tot in het hart van de jonge geestelijkheid, en zelfs tot in de diepten van de kloosters. Over enkele tientallen jaren zullen deze mannen [infiltranten] dankzij de kortstondigheid van het bestaan alle sleutelposities bezetten. Zij zullen het zijn die regeren, besturen en oordelen. Zij zullen het zijn die de Raad van de Soeverein vormen. Op een dag zal een beroep op ze worden gedaan om de komende Pontifex met de paterissa [herdersstaf] te kiezen; en deze Pontifex zal net als de meesten zijner tijdgenoten onvermijdelijk zijn doordrongen van de Italiaanse en humanitaire principes die we op het punt staan in omloop te brengen. Het is als een mosterdzaadje dat we in de grond plaatsen, maar de zonne der gerechtigheid [in feite de Helse vervloeking] zal het tot grote macht laten groeien, en gij zult op zekere dag aanschouwen wat een rijke oogst dat zaadje heeft voortgebracht.

11. Op de weg die voor onze broeders is uitgestippeld liggen grote obstakels die uit de weg moeten worden geruimd, met allerlei [onvoorziene] moeilijkheden die niet makkelijk kunnen worden opgelost. We zullen ons van die taak kwijten dankzij onze ervaring en scherpzinnigheid, voorwaarts naar een prachtig doel. Wat maakt het uit om voor dat doel alle zeilen bij te zetten? U wilt een revolutie ontketen in Italië? Zoek de juiste paus uit wiens contouren door ons getekend zijn. U wilt de heerschappij van de uitverkorenen [beter: de verdoemden] vestigen op de troon van de Hoer van Babylon? [de Roomse Kerk] Laat de naïeve geestelijkheid onder uw vlag marcheren in de overtuiging dat ze nog altijd onder de vlag van de Apostolische Sleutels marcheren. U wilt de laatste restanten van [pauselijke] tirannie en onderdrukking teniet doen? Werp je netten uit als een Simon Bar-Jona [de Apostel Petrus]. Werp ze in de diepten van sacristies, seminaries en kloosters, in plaats van in de diepten van de zee, [wat betekent dat Gods gezworen vijanden moeten infiltreren als priesters, professoren en monniken.] En als ge niet overhaast te werk gaat [en bereid bent misschien honderd jaar te wachten], beloven we een vangst die nog wonderbaarder is dan die van Bar-Jona. De visser van vissen zal een mensenvisser zijn geworden. U zult uzelf als vrienden rondom de Apostolische Stoel scharen [na te zijn opgeklommen tot bisschop of kardinaal.] Er wordt hier een revolutie gepredikt met [pauselijke] tiara en de koorkap, marcherend

onder kruis en banier, een revolutie die [ter gelegenertijd] slechts een weinig hoeft te worden opgestookt om de vier hoeken van de aarde in vuur en vlam te zetten. [De tiara is een kroon bestaande uit drie kronen boven elkaar, gedragen door een paus. Een koorkap is een wijd liturgisch gewaad dat gedragen wordt door geestelijken. Dit zijn de symbolen van infiltratie.]

[Matheüs 16:17-18: Jezus zei: “Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona; want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader, die in de Hemel is. En Ik, Ik zeg u: gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der Hel zullen haar niet overweldigen.”]

CONCLUSIE

12. Laat elke handeling van je bestaan gericht zijn op het ontdekken van de Steen der Wijzen. De middeleeuwse alchimisten verdeden hun tijd en hun goud in een nutteloze zoektocht naar dit ideaal. Het ideaal echter van de geheime genootschappen [om de wereld in brand steken] zal om de meest eenvoudige reden worden bereikt omdat het uitgaat van de menselijke hartstochten. Laat ons dan niet ontmoedigd worden door enig oponthoud, terugslag of nederlaag. Laten we onze zwaarden [van verraad] scherp in de rust van de [Maçonnieke] loges [waar luistervinken zijn buitengesloten], laten we ons geschut [van de morele pervertering van de massa's] in stelling brengen [om de verdediging van de Hoer uit te hollen]. Zweep alle hartstochten [van allen op: van de gewone man en meer in het bijzonder van priesters], waaronder de meest kwaadaardige [van liefde tot God, maar voorbij de fatsoensnormen] en de meest genereuze [van liefde tot Satan]. Wees getroost in de zekerheid dat onze plannen op zekere dag met succes bekroond zullen worden in weerwil van de meest onwaarschijnlijke vooruitzichten.

“The War of Anti-Christ with the Church” van Monseigneur Georg F. Dillon werd in 1965 opnieuw gepubliceerd onder de naam “Grand Orient Freemasonry Unmasked as the Secret Power behind Communism”. In het voorwoord van laatstgenoemde publicatie staat: «« De Heilige Vader zelf heeft Mgr. Dillons werk reeds met een zo duidelijke en ongebruikelijke goedkeuring geëerd dat het voor ons onnodig leek nog meer lof toe te zwaaien; het volstaat hier kennis van te nemen. Het boek werd aan Zijne Heiligheid aangeboden, vergezeld van een Italiaanse versie van de inhoudsopgave en lange uittreksels uit de belangrijkste paragrafen, waarop het Leo XIII behaagde opdracht te geven voor de voltooiing van de [vertaling van de] Italiaanse versie met de instructie dat het boek op zijn kosten in Rome zou worden gedrukt en verspreid. »»

COVER LETTER VAN DE PERMANENTE INSTRUCTIE

Dit, schrijft Monseigneur Dillon, is de begeleidende brief (cover letter) van de Permanente Instructie van de Alta Vendita, geschreven door Piccolo Tigre op 18 januari 1822, en aan de Piemontese loges van de Carbonari gericht, wat inhoudt dat met de verspreiding van de Permanente Instructie toen pas ernst werd gemaakt (dus 16 maanden nadien). Vervolgens is deze instructie door alle vrijmetselaarsloges nauwgezet en constant opgevolgd, niet alleen in Italië maar overal elders. Uit deze brief blijkt hoe graag de hoogste top gebruik wilde maken van de geïnstitutionaliseerde Vrijmetselarij, ondanks hun minachting voor de [Italiaanse] bon vivants, die slechts in het ‘ambacht’ waren geïnteresseerd om zich als dronkaards en vriendenkers uit te leven.

AANGEZIEN onze broeders en zusters zich [aangaande de Permanente Instructie] niet in samenspraak met ons hierover kunnen onderhouden, lijkt het ons goed en nuttig om op alle [relevante] punten duidelijkheid te geven zodat het gewenste initiatief zich kan ontploegen. Het is daarom via deze weg dat wij insisteren dat om het even wie [van ons geheime genootschap] die zich bij een of andere vereniging aansluit, erop let dat aldaar het mysterieuze de boventoon voert. Heel Italië is bedekt met religieuze genootschappen en met boetelingen van verschillend pluimage. Wees niet bang om enkele van uw mensen in het midden van deze kudden te laten glippen, waar de leden door een achterlijke toewijding bewogen worden. Laat onze agenten de aanhangers van deze genootschappen met zorg bestuderen en ze zullen allengs ontdekken dat er voldoende velden rijp staan voor de oogst. Onder het meest onbeduidende voorwendsel, die nooit politiek of religieus mag zijn, dient zij verenigingen op te richten, of beter nog, laat anderen ze oprichten, waarbij handel, industrie, muziek, schone kunsten enz. de doelstelling vormt.^{*)} Verzamel deze ignorami (onwetenden) op een of andere plaats, zelfs in de sacristie of een kapel, en breng ze onder de pastorale zorg van een deugdzaam priester van goede naam, maar wel een goedgelovig en makkelijk te misleiden prooi. Infiltrer dan het gif in de verkoren harten, maar slechts mondjesmaat, als ware het spontaan. Terugkijkend zult gijzelf versted staan over uw succes.

Om een man zijn moraal te doen kwijtraken gaat het erom dat we hem van zijn familie loswaken. Hij is vanuit zijn karakter voldoende geneigd om de huishoudelijke zorgen te ontvluchten en zal eerder gemakkelijke genoegens en verboden geneugten najagen. Hij houdt van de lange keuvelarijen in het café en de ledigheid van cabaret. Begeleid hem, ondersteun hem, bied hem een belangrijke functie aan; leer hem tactvol zijn dagelijkse werk verafschuwen. En na deze manipulatie, na

^{*)} De grote Italiaanse politieke leider Giuseppe Mazzini, nadat hij zijn volgelingen had aangespoord om zoveel mogelijk mensen van de hogere klassen voor de geheime samenzwering te mobiliseren, wat tot een verenigd Italië leidde en bedoeld was een socialistisch Italië te vormen als opmaat voor het socialistisch Europa, liet weten: “Verenigt u, verenigt u [in actiegroepen]!” Alles zit vervat in dat woord. De geheime genootschappen kunnen een onweerstaanbare kracht geven aan de groep die in staat is ze op te roepen. Wees niet bang om ze verdeeld te zien. Hoe meer verdeeld, hoe beter het zal zijn. Ze gaan allemaal langs verschillende wegen naar hetzelfde doel. Het geheim wordt vaak onthuld. Des te beter. Geheimen zijn nodig om veiligheid te bieden aan haar leden, maar een zekere transparantie is vereist om angst in te boezemen bij degenen die zich boven hun medemens verheven achten. Wanneer een groot aantal leden het bevel heeft gekregen om een idee te verspreiden en tot publieke opinie te maken, als die zelfs maar een kort ogenblik samenwerkten, zouden ze ontdekken dat het oude gebouw in al zijn delen doorboord is en als door een wonder bij de geringste zucht van tegenkanting omvalt. Verbaasd zullen ze aanschouwen hoe koningen, edellieden, kapitaalkrachtigen, priesters en al degenen die het karkas vormen van het oude gebouw, voor uitsluitend de macht van de publieke opinie wegstuiven. Moed dus en volharding!

hem van zijn vrouw en kinderen te hebben losgeweekt en te hebben getoond hoe pijnlijk al zijn plichten zijn, wek dan in hem het verlangen op naar een ander bestaan. De mens is een geboren rebel. Roep de hunkering naar rebellie op totdat het een vuurzee wordt, maar op zo'n manier dat de vuurzee niet uitbreekt. Dit is een voorbereiding op het grootse werk dat dient te worden gedaan. Als je bij een aantal zielen walging voor familie en religie zult hebben ingefluisterd (het een volgt bijna altijd in het spoor van het ander), laat dan enkele woorden vallen die het verlangen opwekken om bij de dichtstbijzijnde loge te worden opgenomen. Deze ijdelheid van de stadsmens of de bourgeois om zich aan de Vrijmetselarij te onderwerpen is zo normaal en zo universeel dat ik mij altijd verwonderd heb over de menselijke domheid. Ik begin me zelfs te verbazen over het feit dat ik niet de hele wereld aan de poorten van alle Eerbiedwaardigen zie kloppen, en dat men van deze heren de eer opeist om een van de werklieden te worden die voor de wederopbouw van de Tempel van Salomon is verkozen. Het prestige van het onbekende oefent op een bepaald soort mensen zoveel aantrekkingskracht uit dat ze zich bevend voorbereiden op de fantasmagorische initiatieriten en het broederlijk banket.

Lid zijn van een loge, zich geroepen voelen een geheim te bewaren dat je nooit wordt toevertrouwd, zelfs vis-à-vis vrouw en kinderen, vertegenwoordigt voor bepaalde karakters een intens genoegen en een ambitie. De loges kunnen tegenwoordig lekkerbekken creëren, ze zullen nooit burgers voortbrengen. Er wordt te veel gedineerd onder de Alleszins Achtebare en Alleszins Eerbiedwaardige broeders van het Grootoosten. Maar ze vormen een depot, een soort stoeterij (vormingscentrum), een centrum waar je doorheen moet voordat je hogerop komt. De loges vormen slechts een relatief kwaad, een kwaad getemperd door een valse filantropie en door liederen die nog valser zijn dan in Frankrijk. Het is allemaal kleinburgerlijk en te gastronomisch; maar het is een object dat onophoudelijk moet worden gestimuleerd. Door iemand te leren het glas naar zijn mond te brengen, bezit je zijn intelligentie en zijn vrijheid. Je beschikt over hem, draait hem om en bestudeert hem. Je voorspelt zijn voorkeuren, zijn eigenaardigheden en neigingen; dan, wanneer hij rijp is voor ons, leiden we hem naar het geheime genootschap [de hogere graden] waarvan de Vrijmetselarij [van de lagere graden] niet meer kan zijn dan de voorkamer.

De Alta Vendita [in Parijs] wenst dat onder een of ander voorwendsel zoveel mogelijk prinsen en rijke personen in de vrijmetselaarsloges worden geïntroduceerd. Vorsten van een soeverein huis, en zij die geen legitieme hoop koesteren op 'het koningschap bij de gratie Gods', willen allen koning zijn bij de gratie van een revolutie. De Hertog van Orléans was een Vrijmetselaar, Prins Carignan was er ook een. In Italië en elders is geen gebrek aan mensen die naar de nogal bescheiden eer verlangen van de symbolische schort en troffel [vrijmetselaarskledij]. Er zijn er die werden onterfd en buitengesloten. Flatteer degenen die populariteit najagen; overweldig ze voor de Vrijmetselarij. De Alta Vendita zal wel zien hoe ze voor de vooruitgang kunnen worden ingezet. Een prins die geen uitzicht heeft op een koninkrijk is voor ons een aanwinst. Velen verkeren in zo'n positie. Maak er Vrijmetselaars van. De loge zal ze naar het Carbonarisme voeren. Misschien zal de Alta Vendita ze op een dag permitteren om lid van hen te worden. [Hieruit blijkt opnieuw dat de Alta Vendita de hoogste vrijmetselaarsloge is en niet tot de Carbonari behoort.] In afwachting zullen ze voor de imbecielen als vogelkalk dienen [vogelkalk is een kleverige substantie die op twijgen wordt gesmeerd om kleine vogels te vangen], en ook voor de samenheulende [vijanden van ons], de bourgeoisie en de armlastigen. Deze arme prinsen kunnen we ons ten nutte maken, terwijl ze denken dat ze alleen voor zichzelf opkomen. Ze vormen een prachtig 'uithangbord'; er zijn altijd genoeg dwazen die zich in dienst van een samenzwering willen compromitteren als ze denken dat de een of andere prins als steunpilaar fungeert.

[De tekst komt uit de Franse vertaling van het oorspronkelijke Italiaans, te vinden in "L'Église romaine en face de la Révolution" (De Roomse Kerk tegenover de Revolutie) van J. Crétineau-Joly uit 1859. Ook Monseigneur Dillon ging uit van deze Franse tekst. Desbetreffende tekst luidt: «Un jour viendra où la haute Vente peut-être daignera se les affilier.» Deze tekst is als volgt verbeterd: «Un jour viendra où la haute Vente peut-être daignera de les affilier à eux.»]

[Ditzelfde principe om prinsen als ‘uithangbord’ te gebruiken, al of niet regerend, om daarmee de Vrijmetselarij een reputatie van respectabiliteit te geven, zien we ook bij gelieerde organisaties. Mijn vader was Secretaris Generaal van de NATO maar had geen benul van de machinaties op de achtergrond (zoals van de werkelijke motieven van het SDI) en hij was zeker geen lid van een of andere scabreuze organisatie zoals de Vrijmetselarij; hij was eerder een Realpolitiker, iemand die hogere morele doelen nastreefde in een wereld die wars is van hogere morele regels. Nog veel sterker geldt dat bij wat in Engeland “The Crown” heet, wat volgens velen impliceert dat Koningin Elizabeth II weet wat voor vuile politieke en financiële manoeuvres in haar naam plaatsvinden – niet soms, maar continu! Maar zo’n conclusie is voorbarig. Al haar adviseurs zijn immers ‘very respectable persons, being served at Blenheim’; dus waarom zou zij argwaan koesteren? Dat soms wel sprake is van een walgelijke complicité, zoals bij Koning Frederik II van Pruisen (1740-1786), bewijst nog niet dat zo iets altijd het geval is.]

Zodra iemand, misschien zelfs een prins, ja een prins in het bijzonder, zich laat corrumperen, wees er dan zeker van dat hij op het hellende vlak zit. Er heerst weinig moraliteit, zelfs bij mensen van hoogstaande moraal, en daarom gaat het in gang gezette verval zo snel. [Onze leidraad is: eerst de mens verderven, en pas dán de revolutionaire ijver aanwakkeren.] Wees daarom niet verontrust als ge ziet hoe de [Maçonnieke] loges floreren [want wij zijn meesters in het spel], terwijl het Carbonarisme, [dat slechts propaganda maakt voor de revolutie,] met moeite leden werft. In onze loges rekenen we op een verdubbeling van onze rangen. Ze vormen, zonder dat ze dat is verteld, onze broedplaats. Ze spreken eindeloos over de gevaren van fanatisme, over de gelukzaligheid van sociale gelijkheid en over de grootse beginselen van religieuze vrijheid. Ze lanceren temidden van hun feesten donderende vervloekingen tegen onverdraagzaamheid en vervolging. Meer hebben we niet nodig om ze tot de onzen te maken. Wie van deze fraaie dingen is door-drongen staat niet ver van ons; dat volstaat om ze te mobiliseren.

[Dankzij de Franse Revolutie] is het wettelijke kader tot stand gekomen van sociale vooruitgang en al wat daaruit volgt; [daarom, als je aast op de ondermijning van het bastion] doe geen moeite het ergens anders te vinden. Echter, zoals het er nu voorstaat [en nog lange tijd zo zal blijven], mag je nooit het masker [van onderwerping] afwerpen. Stel uzelf tevreden met het rondsnuffelen in de Katholieke schaapskooi, maar als de gelegenheid zich voordoet grijp als goede wolven het eerste lam dat zich bij de poort [van de seminaries] aanmeldt. De bourgeois heeft ons veel te bieden, de adel nog meer. Toch mogen we niet toestaan dat hun lammeren [die van de adelstand] in vossen veranderen, zoals bij de beruchte Carignan. [Prins Charles-Emmanuel Carignan heeft ondanks zijn banden met de Vrijmetselarij tegen de Franse revolutionairen gevochten.] Op het verbreken van de eed staat de dood; en al deze vorsten [die we bij het minste verraad niet zomaar uit de weg kunnen ruimen], of ze nu zwak zijn of laf, ambitieus of berouwvol, zouden ons kunnen verraden of aan de schandpaal nagelen. Zoals het gelukkig toeval wil, weten ze weinig, in feite niets, en zijn niet in staat de kwintessens te begrijpen van onze echte mysteries [schandalige doelstellingen en heiligschennissen].

Tijdens mijn laatste reis naar Frankrijk zag ik met grote voldoening hoe onze pas geïnitieerden een buitengewone ijver aan de dag legden voor de verspreiding van het Carbonarisme [die ze overall in Europa wilden verspreiden]; maar ik zag ook dat ze de beweging te veel stimuleerden [uit het oog verliezend dat de primaire functie van het Carbonarisme het anti-klerikalisme is]. Mijns inziens is hun religieuze haat te veel in politieke haat gewijzigd. [Hoe dan ook, tien jaar na dit schrijven werd het Carbonarisme definitief uitgeroeid.] De samenzwering tegen de Roomse Stoel mag niet met andere projecten worden vermengd. De leiders verkeren in een positie om in de schoot der geheime genootschappen vurige ambities te zien ontsteken en werden gewaar dat de ambitieuzen nadat ze eenmaal aan de macht waren gekomen ons al te vaak in de steek lieten. De te volgen route is nog onvoldoende bepaald om ons over te leveren aan intriganten die ons in de schijnwerpers plaatsen waardoor de dekatholicisering van de wereld in gevaar wordt gebracht, en juist dat is op dit ogenblik van het hoogste belang. [Voorzichtigheid is geboden, want] een ambi-

tieus man die zijn doel heeft bereikt zal ons niet zomaar willen volgen. Let wel, de revolutie in de Kerk is “la révolution en permanence”; het stuurt aan op de zo noodzakelijke omverwerping van troon en altaar. Het kan zijn dat een ambitieus iemand deze dingen niet echt voor zichzelf wenst. Wij, echter, kijken hoger en verder. Nu dan, streef het algemeen belang na, want eenheid maakt macht. Laat ons enkel en alleen tegen Rome samenzweren. Laat ons daartoe ieder voorval [dat de Kerk beroert] uitbuiten; laat elke onverwachte wending in ons voordeel werken. Laat ons vooral waken voor een al te groot enthousiasme: een goede haat, door en door koud, door en door berekenend, door en door diepgaand, is meer waard dan alle vuurwerk en hoogdravende declamaties. In Parijs hebben ze dat niet begrepen, maar in Londen, [waar een woedende haat tegen het Katholicisme heerst,] heb ik mensen ontmoet die ons project beter inschatten en zij hebben zich ook aan ons gecommitteerd. Ik heb mooie aanbiedingen gekregen zodat we weldra de beschikking hebben over een drukkerij op Malta. We zullen dan in staat zijn, en dat is een beklonken zaak, om straffeloos en onder de Britse vlag, van het ene eind van Italië naar het andere, onze boeken, pamfletten en dergelijke, te verspreiden welke de vendita's (loges van de Carbonari) geschikt achten om in omloop te brengen.

De elite moest worden ingezet om het Westen te ondergraven

De Vrijmetselarij is erop uit om van binnenuit alle menselijke verhoudingen te verstoren, waarmee de massa's een makkelijke prooi zouden worden voor manipulatie. Daarom wil het de mens van zijn gezin en familie losweken en als een ontheemde eenling zijn fatsoensnormen wegnemen, om zonder vast baken of hoger doel te worden voortgedreven door de maatschappij-politieke winden van het moment. Dit idee is verder uitgewerkt op het Marx-Engels Instituut in Moskou dat begin jaren 1920 werd opgericht. Een belangrijke coryfee van dat instituut was Willi Münzenberg, die het idee bracht om het Westen te veroveren niet door de opstand van het proletariaat, maar door zich over een lange periode op de intellectuele en bestuurlijke elites te richten. Dit was een soort vervolg op de Permanente Instructie van de Alta Vendita. De elite moest worden ingezet om het Westen te ondergraven, want men beseftte heel goed dat de Christelijke bastions van de westerse beschaving te sterk waren om rechtstreeks aan te vallen.

Met de oprichting in 1923 van het “Institut für Sozialforschung te Frankfurt” kreeg dit plan een semi-wetenschappelijke basis. In de jaren zestig is de Frankfurter Schule stroming gelanceerd onder Theodor Adorno en Herbert Marcuse. Adorno was vanaf 1958 directeur van het instituut en Marcuse was daarmee verbonden, alhoewel hij in de Verenigde Staten woonde. Deze in feite neomarxistische stroming heeft internationaal grote invloed gehad op de ‘zachte sectoren’ in de wetenschap, zoals sociologie, rockmuziek (de Beatles waren het geesteskind van Adorno) en politieke wetenschappen. Via deze weg is een generatie studenten verpest geworden en hebben de nefaste denkbeelden ingang gevonden in allerlei partij-politieke programma's, zoals dat van het CDA (Christen Democratisch Appèl), destijds de grootste politieke partij in Nederland..

Onder de kabinetten van Jan-Peter Balkenende (2002-2010) is deze partij tenslotte verschrompeld tot onbetekenend niveau. In het kabinet Balkenende-II zat de uiterst progressieve socioloog Abraham (Ab) Klink, de CDA-minister van Volksgezondheid, die - in Nederland - het kwade genius was achter het uiterst misdadige initiatief van de Mexicaanse griep-prik, die in 2009 massaal werd toegediend. Ab Klink werd spottend de partij-ideoloog van het CDA genoemd. Inderdaad was hij er de oorzaak van dat het CDA in 1996 de Bijbel als richtsnoer voor de politiek vaarwel heeft gezegd. Daarvoor in de plaats bracht Klink via het Wetenschappelijk Instituut voor het CDA, waar hij van 1999 tot 2007 directeur van was, de communitarianistische ideologie van New-Age-goeroe Amitai Etzioni naar binnen. Vergelijkbare patronen hebben zich in veel landen voorgedaan.

APPENDIX 2

De Alta Vendita is ‘Le Grand Orient de France’

Een pertinente vraag is in welke stad de Alta Vendita gevestigd was. Men zou zeggen een simpele vraag met een simpel antwoord. Na de gangbare literatuur hierover te hebben geraadpleegd en na een intensieve zoektocht op het Internet, bleef deze vraag nog steeds onbeantwoord, wat mijn nieuwsgierigheid alleen maar aanwakkerde. Geen onbelangrijke vraag, want als de Alta Vendita niets voorstelde en slechts een loge was van de Carbonari, die als organisatie in 1831 ophield te bestaan, dan stelde de Permanente Instructie uit 1820 ter ondermijning van de Kerk ook niets voor, en toch heeft die het Roomse instituut op zijn grondvesten doen wankelen zij het dat dat pas na de Wereldoorlog Twee zijn beslag kreeg. Wel was er een welhaast geslaagde poging in 1903 toen de Primaat van Polen een veto uitsprak bij de pausverkiezing van Kardinaal Rampolla daar hij lid bleek te zijn van de Vrijmetselarij. In zijn plaats kreeg de wereld de zeer vrome Pius X.

De Permanente Instructie was een vrijmetselaarsproject van lange adem dat om enige kans van slagen te hebben de onafgebroken steun nodig had vanuit de hoogste regionen. Dat is het moeilijkste facet, te aanvaarden dat het complot de eeuwen omspant, terwijl de banaliteit en het intellectueel dwergisme van haar aanhangers in het oog springen. Ze mogen soms intelligent zijn maar het ontbreekt hen aan ware kennis en inzicht. Een tweede kenmerk van degenen die in de Vrijmetselarij carrière maken is dat het zonder uitzondering diabolische narcisten zijn. Deze psychopaten zien de medemens niet als een wezen van vlees en bloed maar als een figuur uit een striproman.^{*)} Niet voor niets spreekt het Boek Openbaring van de Synagoge van Satan, een titel die naadloos aansluit bij de Vrijmetselarij. Het is dus Lucifer die aan de touwtjes trekt en dat verklaart veel. In zijn millennia durende strijd ligt zijn horizon veel verder dan bij ons; in zijn tijdspectief speelt de duur van een mensenleven nauwelijks mee en dat zien we ook verwoord in de Permanente Instructie. En zoals de Heilige Geest bij ons de souffleur is, is Lucifer de souffleur van die hem toebehoren, niet zacht fluisterend maar dwingend, want hij is een echte dwingeland.

Het was niet moeilijk te achterhalen dat de Alta Vendita het commandocentrum was van de Carbonari, of houtskoolbranders. Voordat de Franse Revolutie van 1789 het hele continent in vuur en vlam zette, en niet het minst Italië, waren de Carbonari wellicht een respectabele organisatie, te vergelijken met de gilde van de vrije of onafhankelijke metselaars voordat deze door de Rozenkruisers werd geïnfiltrerd, die tenslotte uitmondde in vereniging van Vrijmetselaars zoals we die thans kennen. De Catholic Encyclopedia van 1913 weet onder Carbonari te vertellen dat “*de plaats*

*) Diabolisch narcisme is de psycho-spirituele drijfveer achter de meeste culturele pathologieën die we tegenwoordig om ons heen zien. Een brede definitie van diabolisch narcisme is dat een mens er vrijelijk voor heeft gekozen, net als bij de gevallen engelen, elk soort liefdadigheid uit te bannen waardoor zijn vermogen tot liefde of empathie is geamputeerd, en hij alleen in staat is tot het demonische emotionele palet van woede, haat, jaloezie en angst. Als gevolg hiervan is hij niet in staat tot empathie en niet in staat tot de emoties die voortkomen uit liefde, namelijk geluk, dankbaarheid, vreugde en verdriet. Deze mensen zijn voor zielen ongelooflijk gevaarlijk omdat ze, net als de demonen, letterlijk op andere mensen jagen in een poging om niet hun lichaam maar hun ziel te vermoorden, uit pure wrok. Net als de demonische engelen, weten duivelse narcisten diep van binnen dat ze wangedrochten zijn en worden daarom door een onuitblusbare wrok beziel, vooral jegens die ‘onbeduidende mensen’ die zo ver beneden ze staan, en desondanks in staat tot datgene wat ze vrijelijk hebben afgewezen: liefde. Diabolische narcisten zijn letterlijk geobsedeerd door het idee dat ze een aparte kaste zijn, een über-aristocratie, afgescheiden en boven ieder ander verheven, zelfs ‘bovenmenselijk’, en als zodanig zijn de ‘regels’, die voor het ‘gepeupel’ en de vele ‘ongecultiveerden’ van toepassing zijn, niet op hen van toepassing. Een van de grootste bronnen van duivelse voldoening voor diabolische narcisten is om openlijk misdaden, gruweldaden, schandalige zonden en uitbuiting te plegen en NIET ter verantwoording te worden geroepen – om buiten de wet en de regels van menselijk fatsoen te staan, hetgeen ook een typisch vrijmetselaarsideaal is en een van de geheimen die ze onder het deksel houden. (Ann Barnhardt)

waar de leden bijeenkwamen baracca (hut) heette en het binnenste de vendita of verkoopplaats (van kolen). De leden die tot elk afzonderlijk district behoorden vormden een vendita, zo genoemd naar de plaats van samenkomst. Aan het hoofd stond de Alta Vendita of opperste vendita.” Maar ook deze bron laat in het midden waar de Alta Vendita zich bevond. De Engelse Wikipedia van november 2021, onder Carbonari, geeft aan dat de Alta Vendita zich op Sicilië bevond, met een verwijzing naar The Rambler van mei 1854. Edoch, indien we die bron nakijken blijkt dat een vuile leugen. Als zo’n eenvoudige vraag zo moeilijk te beantwoorden is dan wijst dat meestal op het willen verbergen van iets. Het vermoeden rees dat de Carbonari als een mantelorganisatie voor de Vrijmetselarij werd gebruikt, in feite een paramaçonnieke organisatie, omdat Italië een ongestuvige plaats was voor de Vrijmetselarij. Een eerder voorbeeld van een paramaçonnieke organisatie was de Mops Orden (de orde van de mopshond), opgericht in Keulen in 1738, om te ontsnappen aan het pauselijke interdict van “In eminenti apostolatus”, maar het initiatief was van korte duur en zonder betekenis.

In de korte periode dat de Carbonari van zich deden spreken was het Vaticaan oppermachtig, hun wil was wet. Dat verklaart waarom ook de tijdelijke macht van de paus moest worden weggerukt. Maar tot aan dat moment was behoedzaamheid vereist. In 1870 is dat uiteindelijk definitief gelukt. Op de dag van de officiële verklaring van de pauselijke onfeilbaarheid, toen Rome een dag lang werd geteisterd door een ontzagwekkend en schrikbarend onweer, kwam het Concilie (Vaticanum I) tot een abrupt einde na berichten dat de beschermende Franse troepen zich zouden terugtrekken als gevolg van de Franse nederlaag in de Frans-Pruisische Oorlog. De Kerkelijke Staat, die zowat heel Midden-Italië omvatte, werd in wat volgde aan de Kerk ontstolen en sindsdien kon de Vrijmetselarij zich vrijer in Italië bewegen.

Dit is wat er gebeurde in de nasleep van de Franse Revolutie. In Piemonte en Napels, waar grote onvrede heerste, organiseerden aanhangers van de revolutionaire wraak ongeregelde heden. Samen-zweerdere die de aan gevangenschap wisten te ontsnappen, of een doodvonnis, vonden een toevlucht in Frankrijk, waar ze invloedrijk en actief werden. De dingen begonnen in Italië te veranderen toen Napoleon op 2 maart 1796 een vooraanstaande positie kreeg. Toen hij in het voorjaar Italië binnenviel, vond hij een vruchtbare voedingsbodem voor de implementatie van de revolutionaire ideeën. Napoleon veroverde het grootste deel van Italië. Hij stichtte een reeks nieuwe republieken compleet met nieuwe wetten en afschaffing van de oude feodale privileges. De Cisalpijnse Republiek van Napoleon was in Milaan geconcentreerd. Na 1797 beleefde het Italiaanse schiereiland een periode van relatieve rust, die in april 1799 eindigde met de start van de Oostenrijks-Russische campagne tegen Frankrijk. Dit gaf op zijn beurt aanleiding tot de Italiaanse eenwordingsbeweging, het Risorgimento of ‘heropleving’, gebaseerd op een politieke beweging die het recht opeiste van het Italiaanse volk om een regering te hebben die bij hun smaak paste. De Italiaanse Vrijmetselarij werd door vetes en schisma’s geplaagd, maar ze stemden allen in met de strijdkreet “Ni roi, ni dieu” (geen koning noch God). Desondanks waren de belangrijkste leiders van de Italiaanse eenwordingsbeweging allemaal verdorven Vrijmetselaars van het hoogste echelon: Mazzini, Garibaldi en Cavour. Een regering naar eigen smaak betekende dus een regering die naar de Maçonnieke principes luisterde, maar dat kon pas in het begin van de jaren zeventig gestalte krijgen. Tot dan toe was er veel onrust in Italië en waren er veel schermutselingen en soms leek het erop dat het Risorgimento had gefaald. Toch bleef de Vrijmetselarij hardnekkig haar weg vervolgen en uiteindelijk kreeg zij haar zin.

De Vrijmetselarij ontstond onder die naam in 1717 in Londen, niet toevallig 200 jaar nadat de Lutherse reformatie een aanvang had genomen. Reeds in 1738 vaardigde Paus Clemens XII de bul “In eminenti apostolatus” uit, die Katholieken verbood Vrijmetselaar te worden. De opvolger van Clemens, Paus Benedictus XIV, was even onvermurwbaar tegen de zich verspreidende geheime genootschappen, met name de Vrijmetselarij. Hij vroeg Keizerin Maria Theresa om de loge in Wenen te ontbinden. De politie arresteerde bijna haar man, Franz, toen de Weense ontmoetingsplaats werd binnengevallen, maar de hertog slaagde erin om via een achterdeur te ontsnappen. Benedictus vaardigde in 1751 een bul uit waarin hij de straf van excommunicatie herhaalde. Het is opmerkelijk dat in de resolutie van 30 november 1735 van de Protestantse Staten

van Holland en West-Friesland alle vrijmetselaarsactiviteiten werden uitgebannen, dus 29 maanden voordat “In eminenti apostolatus” verscheen. In deze resolutie werden niet alleen samenkomsten maar ook het beschikbaar stellen van vergaderruimten aan “zoogenaamde Vrijmetselaren” verboden “op straffe dat zij als verstoorders der openbare rust zullen worden aangemerkt”. Het Hof van Holland kwam twee weken later met de “Publicatie teegens de Vrijwillige Metzelaars”, want: “*dergelijke bewegingen zijn broedplaatsen van onwelkome ideeën*”. Interessant in dit verband is dat de hoofdzetel van de Vrijmetselarij zich vóór 1689 in Amsterdam bevond, toen zij zich onder een andere naam verborg. Op 15 augustus 1814 vaardigden de kardinalen Consalvi en Pacca een edict uit tegen geheime genootschappen, in het bijzonder tegen de Vrijmetselarij en de Carbonari, waarin het onder strenge straffen werd verboden lid te zijn, hun vergaderingen bij te wonen of een ontmoetingsplaats in te richten voor dezulke, maar ze herkenden niet dat ze één en dezelfde waren. Pius VII (1821), Leo XII (1825), Pius VIII (1829) en Gregorius XVI (1832) vaardigden decreten uit tegen de Vrijmetselarij en overige geheime genootschappen, in het bijzonder het Carbonarisme dat Italië plaagde met intriges, moord en subversieve activiteiten.

De bul uit 1821 “Ecclesiam a Jesu Christo” bracht de Vrijmetselarij in verband met het Carbonarisme, als volgt geformuleerd: “*De Vrijmetselaars of met andere namen aangeduide genootschappen, afhankelijk van de verschillende talen en landen [waarin ze vertoeven], heeft mogelijk aan de wieg gestaan van die van de Carbonari of heeft zeker als model gediend.*” Het zij opgemerkt dat deze reeds twaalf maanden na de verspreiding van de Permanente Instructie werd afgekondigd. Wellicht was dat geen coïncidentie, want ondanks dat de Kerk toen nog niet in het bezit van het oorspronkelijke document was, kan de inhoud wel mondeling zijn meegedeeld door overlopers (waar deze bul melding van maakt). En dit, samen met hun eigen geschriften waar de Kerk wel de hand op had weten te leggen, diende als basis voor het opstellen van het pauselijke document. Dat zegt ondermeer:

«« De Carbonari veinzen een bijzonder respect en wonderbaarlijke ijver voor de Rooms-Katholieke godsdienst en voor de leer en persoon van onze Heiland Jezus Christus, die ze met verwijtbare brutaliteit de opperste meester en hoofd van hun genootschap noemen. Maar deze toespraken, zoeter dan honing, zijn slechts de middelen die deze verraderlijke mannen gebruiken om des te zekerder mensen in te palmen die niet op hun hoede zijn. Ze komen in de vermomming van schapen maar diep van binnen zijn het verslindende wolven. (...) De Carbonari proberen vooral onverschilligheid bij te brengen ten aanzien van religie, wat het gevaarlijkste van alle systemen is: om eenieder de absolute vrijheid te geven om zich een religie te vormen naar eigen smaak en inzicht. Door godslasterlijke riten ontheiligen en besmeuren ze het Kruislijden van de Heiland. Ze verachten de heilige sacramenten met verzonnen afschuwelijke heiligschennissen, die daarvoor in de plaats worden gesteld. En de geheimnissen van de Katholieke godsdienst zijn niet in tel. Tot slot, willen ze deze Apostolische Stoel omverwerpen waartegen de meest duistere en verfoeilijke complotten worden gesmeed [zoals verwoord in de Permanente Instructie], geanimeerd door een zeer bijzondere haat die zich op het primaatschap van deze Stoel richt. (...) In navolging van onze voorgangers zijn wij van mening dat er zware straffen moeten worden uitgevaardigd tegen de Carbonari. We brengen ze meer in het bijzonder onder de aandacht omdat ze beweren dat de twee eerdere buls van Clemens XII en Benedictus XIV niet op hen van toepassing zijn en dat ze daarom niet onderworpen kunnen worden aan de daarin vermelde straffen. »»

Na deze uitvoerige inleiding komen we terug bij de kwestie van wie of wat de Alta Vendita was. Deze introductie is belangrijk omdat de geschetste context essentieel is voor het vinden van een juist antwoord op deze vraag. Het is door manipulatie van de historische context dat de juiste loop der geschiedenis verborgen kan worden gehouden. Het schijnt dat Napoleon eens heeft gezegd dat de geschiedenis een reeks leugens is waar iedereen het mee eens is, een stelling waar veel waars in zit. Anderzijds is het door kennis van de historische context dat de ware geschiedenis achterhaald kan worden.

We hoeven niet ver te zoeken. Allereerst geeft de Instructie zelf aanwijzingen dat de Alta Vendita zich niet in Italië bevond en dus een naam is die niet ter verduidelijking diende maar ter verhulling. De inleiding van de Instructie brengt ons al dicht bij de waarheid:

«« Die gedachte van de bevrijding van Italië is nog niet door onze [Carbonarische] broeders, die zich aan de overkant van de Alpen bevinden, opgepikt. De Carbonari geloven dat het revolutionaire Italië alleen in de schaduw hoeft samen te zweren, dat enkele dolksteken volstaan en dat ze het juk der gebeurtenissen, die voorbij de Alpen plaatsvinden [in het bijzonder in Frankrijk en Duitsland], onbekommerd kunnen gadeslaan, zijnde ten voordele van Italië maar zonder haar betrokkenheid. »»

Uit de begeleidende brief blijkt dat de Alta Vendita zich in Parijs bevond en dat de Vrijmetselarij heer en meester was van het Carbonarisme. We zouden het een slip of the tongue kunnen noemen, een stap op weg naar de totale onthulling:

«« De Alta Vendita wenst dat onder een of ander voorwendsel zoveel mogelijk prinsen en rijke personen in de vrijmetselaarsloges [van de Italiaanse vendas] worden geïntroduceerd. Vorsten van een soeverein huis, en zij die geen legitieme hoop koesteren op het koningschap bij de gratie Gods, willen allen koning zijn bij de gratie van een revolutie. De Hertog van Orléans [bijgenaamd Prince Égalité] was een Vrijmetselaar, Prins Carignan was er ook een. In Italië en elders is geen gebrek aan mensen die naar de nogal bescheiden eer verlangen van de symbolische schort en troffel [vrijmetselaarskledij]. Er zijn er die werden ontferd en buitengesloten. Flatteer degenen die populariteit najagen; overweldig ze voor de Vrijmetselarij. De Alta Vendita zal wel zien hoe ze voor de [revolutionaire] vooruitgang kunnen worden ingezet. Een prins die geen uitzicht heeft op een koninkrijk is voor ons een aanwinst. Velen verkeren in zo'n positie. Maak er Vrijmetselaars van. De loge zal ze naar het Carbonarisme voeren. Misschien zal de Alta Vendita ze op een dag permitteren om lid van hen te worden. [Hieruit blijkt opnieuw dat de Alta Vendita de hoogste vrijmetselaarsloge is waar de Carbonari schatplichtig aan zijn.] »»

Er is echter meer waarmee een definitief antwoord wordt gegeven op onze vraag. In een obscuur werk uit 1853, geheten "Lorenzo Benoni, or passages (episoden) in the life of an Italian" van Giovanni Ruffini, in London uitgegeven, haalt Ruffini herinneringen op uit de tijd dat hij deel uitmaakte van de Carbonari. Daarmee geeft hij belangwekkende informatie prijs over de Alta Vendita, die niet elders te vinden is: (p. 196)

«« Carbonarisme was een immens net dat heel Europa bestreek. Op een teken van de Opperste Vendita in Parijs kon het hele continent in brand worden gestoken. Alleen al het Koninkrijk Napels telde veertigduizend aangesloten leden. De ingewijden van deze mysterieuze vereniging waren te vinden op de treden van de troon en in het meest nederige huisje. De rechter op zijn rechterstoel en de beschuldigde in de beklaagdenbank herkenden elkaar als broeders dankzij een miniem herkenningsteken [waardoor de misdadiger aan zijn straf ontkwam]. (...) Alleen de Opperste Vendita, gestationeerd in Parijs, hield alle draden van de verschillende centra van Carbonarism in zijn greep en kon ze op elk moment met elkaar in verbinding brengen. »»

Opperste Vendita vertaalt in het Italiaans als Alta Vendita en vertaalt terug in het Nederlands als Opperste Loge. En wat is de Opperste Loge in Parijs? Natuurlijk "Le Grand Orient de France", de oudste Franse Maçonnieke obediëntie en de grootste van continentaal Europa. Het ontstond in 1773 uit een ingrijpende reorganisatie van de eerste Grand Loge de France.

Gezien het belang van deze opmerking is het waard dit werk beter te leren kennen en te kijken wie het geschreven heeft. Welnu, Giovanni Ruffini uit Genua, kwam uit een Katholieke familie (zijn onkel was priester), maar is toch lid geworden van de Carbonari. In 1833, op de leeftijd van 26 jaar, wist hij op het nippertje naar Parijs te ontsnappen; in absentia kreeg hij de doodstraf. Zijn broer werd gearresteerd omdat de politie hem met Giovanni verwisselde en toen heeft zijn

moeder hem gewaarschuwd en is hij per boot van Genua naar Nice gevlucht, een tocht van slechts 110 nautische mijl. Een uitgebreide recensie van “Lorenzo Benoni” (de titel van het boek) verscheen in de Rambler van mei 1854, reeds eerder ter sprake gekomen. The Rambler noemt zichzelf “A Catholic Journal and Review” (een Katholiek recensietijdschrift) en werd in Londen gedrukt. Deze van mei bevatte 612 pagina’s waarvan de desbetreffende recensie 7 pagina’s beslaat onder de titel “Life of a Conspirator” (het leven van een samenzweerder) (pp. 432-38), maar de titel had evengoed kunnen luiden “Life of a Carbonari”.

De recensie zegt dat Ruffini’s boek niets anders is dan een geschiedenis van zijn eigen leven – van zijn kindertijd tot de periode dat hij lid werd van de Carbonari, totdat hij uit Italië vluchtte bij de uiteenspatting van de revolutionaire complotten in het Koninkrijk Sardinië in 1833. (Het koninkrijk omvatte Genua.) Ongetwijfeld omdat hij over verboden activiteiten schreef deed hij voorkomen alsof het iemand anders betrof, en daarom vertelde hij het verhaal van ene Lorenzo Benoni (betekenis: de briljante goede man). De recensie oordeelt dat *“een groot deel van Signor Ruffini’s vertelling buitengewoon langdradig is [waarmee ik het alleen maar eens kan zijn], met gedetailleerde informatie over de gebeurtenissen van het school- en universiteitsleven met een alledaagsheid die allesbehalve grafisch of interessant is.”* Het verhaal van zijn jeugd sleept zich ongeveer 200 pagina’s voort en dan beschrijft de hoofdpersoon zijn wens om Carbonari te worden en vertelt over de ceremonie waardoor hij werd opgenomen. Ze vroegen hem: *“Heeft u zich een duidelijk beeld gevormd van de vreselijke taken die u op zich neemt? Beseft u dat zodra u de plechtige eed heeft afgelegd, uw arm, uw talenten, uw leven, uw hele wezen niet aan uzelf zullen toebehoren, maar aan het genootschap van de Goede Neven? [Een alternatieve naam voor de Carbonari.] Bent u bereid om blindelings te gehoorzamen en afstand te doen van uw eigen wil ten voordele van de wil van uw superieuren in het genootschap?”* Dit vertegenwoordigt natuurlijk een vreselijke zelf-opgelegde vloek en daarom maakt dit soort vloek deel uit van elke inwijdingsceremonie van ieder geheim genootschap waar ook ter wereld. Geloof maar niet dat het een ijdele vloek is! Het is echt en verschrikkelijk. Het plaveit de weg naar de Hel.

Zeer opmerkelijk is dat het boek, waarvan de literaire kwaliteiten ondermaats zijn, in 2015 door Sagwan Press, een onderneming van Amazon, opnieuw is uitgegeven met de opmerking: *“Dit werk is door wetenschappers geselecteerd als cultureel belangrijk en maakt deel uit van de kennisbasis van de beschaving zoals wij die kennen. Dit werk is gereproduceerd van het originele artefact en volgt zo trouw mogelijk het originele werk.”* Dat wijst erop dat dit is gedaan omdat de vertelling van het leven van een Carbonari als waar en kenmerkend kan worden beschouwd. Hiermee is Ruffini’s getuigenis gestaafd dat de Alta Vendita en de Parijse vrijmetselaarsloge “Le Grand Orient de France” een en dezelfde zijn, en dat dus de samenzwering tot ondermijning van de Rooms Katholieke Kerk vanuit de hoogste regionen van de Vrijmetselarij werd geïnitieerd en levend gehouden totdat uiteindelijk iemand die sympathiek stond tegenover hun doelstellingen de pauszetel heeft weten te veroveren, ik spreek over Bergoglio. Waartoe haat, een brandende haat, al niet in staat is! En Bergoglio? Die handelde niet uit haat maar vanuit een tomeloze narcistische ambitie.

APPENDIX 3

NA OVERLIJDEN PAUS LEO XIII IN 1903

BIJNA EEN VRIJMETSELAAR TOT PAUS GEKOZEN !

Kardinaal Rampolla (links en midden - 1900: Philip de László, rechts - 1912: August Bresgen)

Het Alta Vendita Plan bijna bewaarheid

De Permanente Instructie uit 1820 luidde als volgt:

«« U wilt een revolutie ontketenen in Italië? Zoek de juiste paus uit wiens contouren door ons getekend zijn. Het kan vele jaren duren, misschien een eeuw, maar in onze gelederen sterft de soldaat maar de strijd gaat door. Over enkele tientallen jaren zal de jonge geestelijkheid, die de rangen zal hebben geïnfilteerd, dankzij de kortstondigheid van het bestaan alle sleutelposities bezetten. Zij zullen het zijn die regeren, besturen en oordelen. Zij zullen het zijn die de Raad van de Soeverein vormen. Op een dag zal een beroep op ze worden gedaan om de komende Pontifex te kiezen met de herdersstaf. »»

Ongelooflijk! Onmogelijk! Zo zal menig een reageren: de Heer heeft toch beloofd dat Hij met zijn Kerk zal zijn tot aan het eind der tijden; dus dat zal wel niet waar zijn. Gelukkig heeft de Heer er ook voor gezorgd dat dit vrijmetselaarsplan niet doorging, maar menselijkerwijs gesproken mag je wel zeggen dat de Kerk in het begin van de twintigste eeuw door het oog van de naald is gekropen.

Welnu, na exact 83 jaar hebben ze bijna hun zin gekregen! Na het overlijden van Paus Leo XIII in 1903 werd een conclaaf bijeengeroepen en in eerste instantie werd Kardinaal Rampolla tot opvolger gekozen. Maar tot aller verbazing eiste de Kardinaal-Aartsbisschop van Krakow de nietigverklaring van deze verkiezingsprocedure. Zich uitsprekend namens keizer Franz-Jozef van Oostenrijk-Hongarije, plaatste de Primaat van Polen een veto bij de verkiezing van de Italiaanse Kardinaal Rampolla. Er werd geen reden voor opgegeven. Tenslotte werd Kardinaal Sarto gekozen in plaats van Rampolla. Hij werd de heilige Paus Pius X en voerde een openlijke oorlog tegen de Modernisten én tegen de Vrijmetselarij, volgens Aartsbisschop Meurin S.J.: de 'synagoge van Satan'.

Jaren later werd bekend dat een zekere Bisschop Jouin, oprichter van het gerenommeerde blad R.I.S.S. (Revue Internationale des Sociétés Secrètes / Internationaal tijdschrift van de geheime

genootschappen), het onweerlegbare bewijs in handen had gekregen dat Kardinaal Rampolla niet slechts lid was van een of andere vrijmetselaarsloge, maar dat hij grootmeester was van een zeer geheime sekte, de ‘Ordo Templi Orientalis’.

Toen Bisschop Jouin geen mogelijkheid zag de waarheid duidelijk te doen doordringen bij de Romeinse curie, heeft hij direct contact opgenomen met het Oostenrijkse hof. Aldus geïnformeerd, heeft de keizer van Oostenrijk, zoals gezegd, voor interventie gezorgd. In feite beschikte hij toen nog over een vetorecht bij het conclaaf, verleend krachtens een clausule van een verdrag tussen Wenen en het Vaticaan.

De vijanden van de Kerk waren er nochtans vast van overtuigd dat hun Satanisch plan zou slagen. In documenten, gepubliceerd verschillende jaren vóór het overlijden van paus Leo XIII, wordt het volgende gesprek weergegeven tussen iets dat zich als de demon Asmodee voorstelde en Lucifer-priesteres Diana Vaughan:

«« Dit zal gebeuren in het jaar zelf waarin de huidige paus zal sterven. Zijn opvolger zal meer ijverig dan bekwaam zijn; wij verheugen ons om zijn buitengewone ijver, want daaruit zal veel kwaad voortkomen voor de Kerk (...) Schrijf, ja schrijf dat aan je correspondent (...) Ik kan je zeggen (aldus vervolgt de demon Asmodee) dat met die verandering van paus tevens de soevereiniteit zal ophouden van Simon (Petrus) waar je je zo’n zorgen over maakt. »» “Symboles du Palladisme” door Diana Vaughan – Éditions Delacroix (p. 50).

Zonder die door de Voorzienigheid Gods gewilde interventie, wie weet in welk een crisis de Kerk terecht was gekomen op godsdienstig, politiek, sociaal, economisch, maatschappelijk en ander terrein?

• Een commentaar op de Rampolla Affaire

In de laatste alinea van Craig Heimbichners artikel over de Rampolla affaire: “Werd een Vrijmetselaar bijna Paus? – Het verhaal van Kardinaal Rampolla”, stond het volgende:

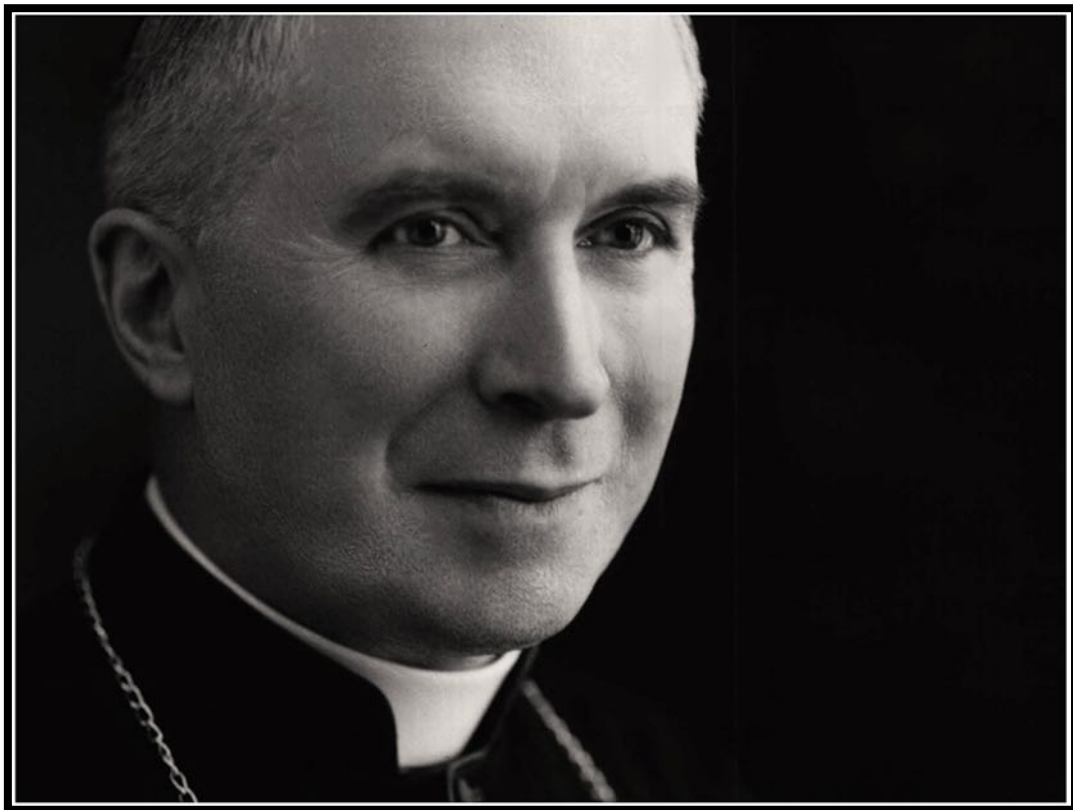
«« Alhoewel het weinig voldoening schenkt om een kardinaal van diabolische intriges te betichten, is het aannemelijk dat het verhaal van Monseigneur Jouin klopt en de Kerk hem daarvoor postuum dank is verschuldigd. Het materiaal onderschrijft de aantijging dat een Vrijmetselaar, Kardinaal Rampolla, meer dan een eeuw geleden bijna paus werd. In plaats daarvan werd het een heilig man, gekend als Pius X.

Maar kwellende vragen blijven ons bij. Indien de loges zo lang geleden een welhaast klinkende overwinning op het Vaticaan behaalden, waarom zouden ze het dan niet nogmaals proberen? Zouden ze niet eerder zijn aangemoedigd? En wat hebben ze daarna in het werk gesteld? Ik geloof dat een zorgvuldige overweging van deze vragen opheldering verschaft over de grote veranderingen die zich tijdens de laatste decennia in onze kerkgeschiedenis hebben voorgedaan, een tijd waarin de zelfverheerlijking van de mens een hoge vlucht nam in combinatie met een ontstellende kabbalistisch seksuele ontsporing binnen de rangen zelf van het priesterschap – die vreemd genoeg ‘toevallige’ overeenkomsten toont met de hoogste d.w.z. elfde graad van de Ordo Templi Orientalis – we spreken over de sodomitische ‘inwijding’. St Pius X waarschuwde ons voor de gevaren van infiltratie van de deelgenoten in deze dwaling onder de priesters zelf. De Heilige Geest kan geenszins verantwoordelijk worden gesteld voor het soort mutaties die het Lichaam van Christus op deze en gene wijze hebben verwond; dat zou gelijk staan aan heiligschennis. Neen, dit moet de ‘onheilige’ geest worden aangerekend, de duivelse inspiratiegeest, wiens trawanten uit de loges voortkomen en die het is gelukt de Kerk te besmetten.

Deze bijdrage van Craig Heimbichner verscheen in het augustus-2003 nummer van “Catholic Family News”, getiteld: “Did a Freemason Almost Become Pope? – The Story of Cardinal Rampolla”.

APPENDIX 4

Kardinaal Ratzinger zei in 2003 in een privé-audiëntie dat Mgr. Lefebvre “de belangrijkste bisschop was van de 20ste eeuw”

09/12/2021 Restkerk.net - waarin verwezen naar een artikel van Dr. Maike Hickson op LifeSite-News en Gloria News 03/12/2021

In de zomer van 2003 heeft Kardinaal Joseph Ratzinger, de toekomstige Paus Benedictus XVI, twee priesters in een privé-audiëntie gezegd dat Aartsbisschop Marcel Lefebvre – de stichter van het Priesterbroederschap van Sint Pius X (FSSPX - Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii X) – “*de belangrijkste bisschop van de 20ste eeuw, betreffende de universele Kerk was.*”

LifeSiteNews was in staat om een geschreven herinnering van deze woorden te bemachtigen van één van de priesters die aanwezig was bij de 30-minuten lange ontmoeting in de Palazzo di San Uffizio.

In dit gesprek eerde Kardinaal Ratzinger Aartsbisschop Lefebvre voor zijn werk voor de Kerk en gaf toe dat “*vanuit mijn huidig standpunt, ik akkoord moet gaan met Aartsbisschop Lefebvre wat betreft het hebben van zijn eigen bisschoppen.*” Dit waren de opmerkingen van Kardinaal Ratzinger:

«« Het is moeilijk in te zien wat de Kerk verschuldigd is aan Aartsbisschop Lefebvre, niet alleen voor zijn ‘Afrikaanse periode’, maar ook later voor de Kerk als geheel. (...)

Ik beschouw hem als de belangrijkste bisschop van de 20^e eeuw met betrekking tot de universele Kerk. Als het Franse episcopaat destijds nog iets meer Christelijke naastenliefde en broederschap jegens Aartsbisschop Lefebvre had betoond, hadden de zaken er misschien anders voorgestaan. (...) Vanuit mijn huidige standpunt moet ik het achteraf eens zijn met Aartsbisschop Lefebvre over het hebben van zijn eigen bisschoppen. Vandaag, na de ervaring van vijftien jaar Ecclesia Dei, is het duidelijk dat een dergelijk werk als dat van de Priesterbroederschap van St. Pius X niet zomaar aan de diocesane bisschoppen had kunnen worden overgedragen. »»

In 1988 had Aartsbisschop Lefebvre vier bisschoppen gewijd zonder de goedkeuring van Rome. Hij trachtte met het Vaticaan te werken en hun goedkeuring te krijgen, maar de obstakels waren enorm, zodat hij besloot om de weg van de ongehoorzaamheid te gaan. De reden hiertoe was ondermeer zijn ouderdom en de oecumenische gebedsontmoeting in Assisi in 1986 waar in tegenwoordigheid van Paus Johannes Paulus II een Boeddhabeeld op een Katholiek altaar (bovenop het tabernakel) werd geplaatst en door Boeddhisten vereerd.

Wat maar weinigen weten is dat het in 1988 Kardinaal Ratzinger was – toen Prefect voor de Congregatie van de Geloofsleer – die de onderhandelingen met Mgr. Lefebvre saboteerde en deels de oorzaak was van de excommunicatie door Johannes Paulus II van Mgr. Lefebvre en de bisschoppen die hij had gewijd. Maanden vóór de bisschopswijdingen in 1988, zei Mgr. Lefebvre aan Ratzinger dat hij in elk geval een opvolger zou aanduiden. Ratzinger antwoordde toen: *“Als het zo zit is het protocol over. Het is gedaan ermee. U breekt de relaties hiermee af.”*

Aldus verbrak Rome de banden met FSSPX en Mgr. Lefebvre, en diens bisschoppen werden schismatiek verklaard. Deze hardheid heeft Ratzinger voor de rest van zijn leven achtervolgd. Dat hij er later spijt van kreeg en een volledige ommekeer maakte blijkt uit de zojuist geciteerde woorden aan de twee priesters; alsook de uitvaardiging van Summorum Pontificum in 2007 en de opheffing van de excommunicatie van de door Mgr. Lefebvre gewijde bisschoppen in 2009. Uiteindelijk heeft Paus Benedictus XVI veel goeds gedaan voor de traditionele beweging.

Bisschop Athanasius Schneider sprak over de geschiedenis van de SSPX in een interview in juli 2021. Hij vertelde in gelijkaardige woorden wat Paus Benedictus XVI ooit over Mgr. Lefebvre zei: *“Hij was een grote bisschop van de Katholieke Kerk.”* Mgr. Schneider becommentarieerde:

«« Toen Benedictus Paus werd heeft hij twee zeer belangrijke stappen gezet om de situatie te normaliseren. In 2007 vaardigde hij het motu proprio Summorum Pontificum uit, waarbij hij priesters de vrijheid gaf deze [Tridentijnse] Mis te celebreren. Op een bepaalde manier herstelde hij de ritus van de traditionele Mis van de Kerk wat altijd één van de belangrijkste eisen was geweest van Aartsbisschop Lefebvre en de Sociëteit van Sint Pius X. En in 2009 verwijderde Paus Benedictus de excommunicatie van de vier bisschoppen. (Mgr. Schneider voegde hieraan toe:) Als het moeilijk is voor normale Katholieken om een Tridentijnse Mis te vinden, is de mogelijkheid gecreëerd om een Mis bij te wonen van het FSSPX. Ze mogen daar naartoe gaan en een goede catechese krijgen voor kinderen of jongeren. »»

Met zijn Summorum Pontificum herstelde Benedictus XVI de Romeinse Apostolische Mis van de Kerk, en verklaarde hij dat deze nooit afgeschaft is geweest. Op indirecte wijze gaf hij daarbij toe dat er een misbruik was geweest door Paulus VI wanneer hij – om autoriteit te geven aan zijn nieuwe ritus (de Mis van Paulus VI van 1969) – hij ruwweg het celebreren van de traditionele Liturgie verbood (en dus ‘afschafte’).

In juni 1976 wijdde Mgr. Lefebvre een aantal priesters, hoewel een aantal krachten in Rome reeds hadden getracht FSSPX te onderdrukken. In zijn homilie van 29 juni 1976 ter gelegenheid van die priesterwijding, legde hij uit:

«« Maar als we in alle objectiviteit zoeken naar het ware motief dat hen bezielt die ons vragen deze wijdingen niet uit te voeren, als we zoeken naar het verborgen motief, is het omdat we deze priesters wijden zodat ze de Mis van alle tijden mogen opdragen. Omdat ze [de Modernisten] weten dat deze priesters trouw zullen zijn aan de Mis van de Kerk, aan de Mis van Traditie, aan de Mis van alle tijden, dringen ze er bij ons op aan ze niet te wijden. Bedenk als bewijs hiervan dat ons zes keer in de afgelopen drie weken - zes keer - is gevraagd om de normale betrekkingen met Rome te herstellen en als bewijs [van gehoorzaamheid] bevestiging van de nieuwe ritus te geven; en ik ben gevraagd om het zelf te gaan vieren. Ze zijn zo ver gegaan om mij iemand te sturen die aanbod met mij te concelebreren in de nieuwe ritus om te laten zien dat ik deze nieuwe liturgie vrijwillig accepteerde, en zei dat op deze manier alles tussen ons en Rome zou worden geregeld. Ze gaven me een nieuw missaal in handen en zeiden: *“Hier is de Mis die je moet vieren en die je voortaan in al je huizen zult vieren.”* Ze vertelden me ook dat als we op deze datum, vandaag, 29 juni, voor uw hele vergadering, een Mis zouden opdragen volgens de nieuwe ritus alle plooiën voortaan zouden worden gladgestreken tussen ons en Rome. Het is dus duidelijk, het is een bewijs, dat het hele drama tussen Ecône en Rome van het probleem van de Mis afhangt. »»

Het is dus om de viering van de Heilige Mis dat de FSSPX gestraft werd, de Mis van Altijd, die velen dankzij Mgr. Lefebvre vandaag de dag met dankbaarheid hebben leren kennen en liefhebben.

En Mgr. Lefebvre vervolgde in zijn homilie:

«« Morgen zal misschien in de kranten onze veroordeling verschijnen. Het is heel goed mogelijk dat dat is vanwege deze wijdingen vandaag. Ikzelf zal waarschijnlijk getroffen worden door een schorsing. Deze jonge priesters zullen worden getroffen door een onregelmatigheid die hen in theorie zou moeten beletten de Heilige Mis op te zeggen. Het is mogelijk. Welnu, ik doe een beroep op de Heilige Pius V – de Heilige Pius V, die in zijn bul zei dat geen enkele priester een berisping kan krijgen, wat het ook mag zijn, en dat voor altijd, voor het opdragen van deze Mis. Bijgevolg is deze berisping, deze excommunicatie, indien hier sprake van zou zijn, absoluut ongeldig want in tegenspraak met wat de Heilige Pius V voor altijd in zijn bul heeft vastgelegd: dat in geen enkel tijdperk een priester zou kunnen worden berispst die deze Heilige Mis celebreert. (En hij concludeerde:) **Een paus kan geen Mis verbieden die gecanoniseerd is.** »»

Commentaar:

Aartsbisschop Lefebvre was een geloofsheld. Vanzelfsprekend waren de uitgangspunten van hem correct, maar in de polarisatie die ontstond is een verstarring opgetreden in de standpunten en hebben zijn volgelingen zich aangemeten om de Roomse Kerk onder de loep te nemen op zoek naar ketterijen en ketterse pausen, maar dat viel buiten hun door God gegeven mandaat. Het is zo dat enkel met Bergoglio sprake kan en mag zijn van een ketterse paus. En hoe weet ik dat? Omdat zulks door verschillende profeten is aangegeven, teruggaande tot Franciscus van Assisi, maar ook door eigentijdse profeten, niet minder dan door de Ierse eindtijdprofetes, MDM geheten. Natuurlijk zal God zich bij zo'n belangrijke zaak als de geldigheid van het pausschap ons verlichten via zijn profeten. Natuurlijk! Van de weeromstuit hebben de volgelingen van Lefebvre geen reële plaats toegekend aan de werkingen van de Heilige Geest en de openbaringen van de Allerheiligste Maagd, die volgens het Boek der Waarheid de rol vervult in onze tijd van Johannes de Doper:

“Bereid de weg des Heeren, en alles wat niet voldoet zal met wortel en tak in het vuur worden geworpen – de bijl ligt reeds aan de wortel van de boom!”

De onfeilbaarheid van een paus heeft te maken met de profetie dat er een tijd komt (het Millennium) dat niemand meer een ander hoeft te zeggen: “Leer de Heer kennen.” Want dan zal de kennis van de Heer (het kennen van het moreel goede) de aarde bedekken zoals de wateren van de zee. Welnu, een paus heeft, als voorproef daarvan, de gave van kennis van het moreel goede, en dat bezit hij omdat hij de plaatsvervanger op aarde is van Christus.

Christus’ antimacht, wat in de Antichrist zal uitmonden, heeft zich altijd tegen de pausen en het instituut zelf gekeerd, en dat begon al met Simon de Tovenaar uit Handelingen 8 die onenigheid kreeg met de Apostel Petrus, de eerste paus. Petrus zei van hem dat hij bitter als gal was en in ongerechtigheid verstrikt. We moeten dus niet verbaasd zijn dat de pausen en vooral die van na de Tweede Wereldoorlog als gevangenen waren binnen het Vaticaan, waarbij hun opdrachten en bedoelingen telkens werden tegengewerkt. Dus alles wat mis is gegaan mogen we niet de persoon van een paus toerekenen. Het verhaal gaat dat Paus Paulus VI een stuk ondertekende over de Heilige Mis waarbij men de definitieve tekst stiekem op een essentieel punt had gewijzigd. Hij dacht zijn medewerkers te kunnen vertrouwen en heeft het lange stuk niet opnieuw gelezen tijdens de ondertekeningsceremonie... Zijn grote fout was dat hij zijn naaste medewerkers niet vanuit zijn oude vertrouwde garde had gekozen toen hij paus werd.

Profetie van de Heilige Franciscus van Assisi (ca. 1226)

Nadat Franciscus voor zijn dood de broeders bijeen had geroepen, vertelde hij plechtig:

Handelt dapper broeders, weest sterk en stelt uw hoop op de Heer. Zware tijden van benauwdheden komen naderbij, waarin de verwarring en gevaren van wereldse en geestelijke aard de overhand zullen hebben, de liefde van velen zal bekoelen en de slechtheid van de bozen elke maat overschrijden. De macht van de demonen zal meer dan gewoonlijk vrij spel krijgen. De onbevleete reinheid van onze en andere orden zal zozeer worden misvormd dat slechts zeer weinigen onder de Christenen de ware Paus en de Roomse Kerk met een oprecht hart en in volkomen liefde zullen gehoorzamen.

Iemand die op niet-canonieke wijze tot Paus is gekozen, maar op het hoogtepunt van die verdrukking tot het pausschap verheven wordt, zijnde de Antipaus, zal zich met scherpzinnigheid inzetten om het dodelijke gif van zijn dwalingen te verspreiden. Dan zullen de ergernissen zich vermenigvuldigen, onze orde zal gespleten worden, vele andere orden zullen volledig uit elkaar vallen, omdat zij de dwalingen niet bestrijden maar ermee instemmen. Er zullen allerlei meningen zijn en er zal tweespalt heersen bij het volk, in de orden en bij de clerus, zo erg dat indien die dagen niet werden bekort zelfs de uitverkorenen, indien zulks mogelijk ware, in dwaling gebracht zouden worden.

Onze regel en levenswijze zullen door sommigen ten felste worden bestreden. Er zullen onmetelijke beproevingen komen. Zij die dan voldoende standhouden zullen de kroon des levens ontvangen. Maar wee diegenen die zich slechts richten op het kloosterleven, lauw worden en in de beproeving niet volharden, dat wil zeggen de beproeving van de uitverkorenen, die [voor enige tijd door God] zal worden toegelaten. Eenieder die met gloeiende geest uit liefde en ijver voor de waarheid aan de vroomheid vasthoudt, zal als ongehoorzaam en als schismaticus vervolging en onrecht lijden. Hun vervolgers zullen door boze geesten gedreven beweren dat het een grote daad van gehoorzaamheid is tegenover God dergelijke ‘verderfelijke mensen’ te doden en van het aanschijn van de aarde te verwijderen. Maar in die tijd zal de Heer een toevlucht zijn voor de verdrukten en Hij zal eenieder redden die op Hem hun vertrouwen hebben gesteld. De waarheid zal door vele predikers worden doodgezwegen en door anderen vertrapt en verloochend. »»»

Bron: De Latijns uitgave “S. Francisci Assisiatis”, dat in 1880 werd uitgegeven door de “Imprimerie de la Bibliothèque Ecclésiastique” (dat is: de Drukkerij van de Kerkelijke Bibliotheek) te Parijs.

APPENDIX 5

Holocaust Ontkenner Richard Williamson

In januari 2009 werd de excommunicatie van vier bisschoppen van de priesterbroederschap Pius X opgeheven. De status van de organisatie zelf en haar priesters viel vooralsnog (maart 2009) buiten het decreet. Het ging dus alleen om deze vier mensen. In 1988 werd het viertal zonder de voorafgaande toestemming van Rome door de afvallige bisschop Lefebvre tot bisschop ingewijd. Daarmee werden ze automatisch geëxcommuniceerd.

Pater Federico Lombardi, de directeur van Vaticaanse persorgaan, noemde het opheffen van de excommunicatie *“groot nieuws waarvan wij verwachten dat het een bron van vreugde voor de gehele Kerk zal zijn.”* Niets was minder waar. Wat bleek, Richard Williamson, een der vier, is een verstokte holocaust-ontkenner. Benedictus XVI zei een week later: *“De Shoah blijft voor iedereen een waarschuwing tegen vergeten, tegen ontkennen of reductionisme, want geweld dat zelfs tegen één mens wordt bedreven is geweld tegen allen.”* Een daaropvolgende verklaring, die de condities van de opheffing van de excommunicatie afzwakte en waarin de paus zich van Williamson distancieerde, maakte weinig indruk.

Kort vóór de opheffing van de excommunicatie heeft Williamson in een interview voor de Zweedse televisie de holocaust ontkend. Hij stelt dat geen systematische uitroeiing plaatsvond en 200.000, maximaal 300.000 Joden, in de concentratiekampen zijn omgekomen.

Zijn belangrijkste argument was aan het flodderige Leuchter Rapport (1988) ontleend. De technische inrichting van de *“ontsmettingsruimtes”* zou voor een vergassing ontoereikend zijn. Een vernietigend oordeel over dit geschrift staat op het internet in het Nizkor Project (nizkor: wij zullen herinneren). Reeds in 1954 schreef Eric Hoffer: *“De poging om een kwade daad te rechtvaardigen heeft misschien grotere nadelige gevolgen dan de kwade daad zelf. De rechtvaardiging van een gepleegde misdaad is het planten en cultiveren van toekomstige misdaden.”*

Maandag 9 februari werd Williamson door het priesterbroederschap Pius X als rector van het La Reja seminarie in Argentinië ontslagen. Diezelfde dag vonden in Rome aftastende besprekingen plaats tussen het Vaticaan en het Joods Wereld Congres, dat door deze affaire alle relaties met het Vaticaan had verbroken. President Ronald Lauder verklaarde *“dat het Vaticaan voorlopig de belangrijke eerste stappen had gezet om de Joodse bezwaren tegemoet te komen, maar dat die stappen door concrete acties dienden te worden opgevolgd.”* De vermaarde Richard Prasquier, president van de Frans-Joodse mantelorganisatie, het CRIF, zei: *“Vandaag hebben we sterk benadrukt dat ontkenning van de Shoah geen opinie is, maar een misdaad.”*

Blijkbaar is van geen kwade wil sprake, maar van een ongelooflijke klungeligheid. De Colombiase kardinaal Castrillón, die de betrekkingen met het priesterbroederschap onderhoudt, heeft Paus Benedictus in de affaire Williamson laten struikelen, maar ook de Curie gaat niet vrijuit. Castrillón is een vertrouweling van de paus, maar een vijand had de kerk geen erger schade kunnen aanrichten. Ook Castrillón heeft zich laten adviseren. Wie zijn de mensen achter de schermen?

Het zijn trouwens niet alleen de Joden die zich de afgelopen weken groen en geel hebben geërgerd. Ook veel Katholieken. Op een enquête antwoordden 4% van de Nederlandse Katholieken dat zij hierdoor het opzeggen van hun kerklidmaatschap overwogen. Daartoe behoort ondergetekende niet, want hij ziet onderscheid tussen God en zijn werknemers en een van zijn beste werknemers is toch wel de paus. Aan hém heeft het niet gelegen.

De Linksen van de Katholieke Kerk vernietigen het Geloof, zegt Orthodoxe Rabbijn

door Hilary White

LifeSiteNews.com, 11 febr. 2009

De dissidente, linkse beweging binnen de katholieke kerk heeft de afgelopen veertig jaar de leer van de katholieke kerk ernstig ondermijnd, in het bijzonder de moraaltheologie over het leven en gezin, zegt een prominente Amerikaanse orthodoxe rabbijn. Zo schreef Hilary White in LifeSiteNews.com. Rabbijn Yehuda Levin staat aan het hoofd van een groep van 800 Orthodoxe rabbijnen in de Verenigde Staten en Canada. Ook werd door hem de beschuldiging afgewezen als zou de Heilige Stoel onvoldoende afstand hebben genomen van de holocaustontkenning van bisschop Richard Williamson die tot het priesterbroederschap Pius X behoort. Tijdens zijn bezoek aan Rome eind januari, vertelde Rabbijn Levin dat hij dacht dat de mediafurore over de opheffing van de excommunicatie van de vier bisschoppen van de priesterbroederschap een afleidingsmanoeuvre was. Hij noemde beschuldiging dat Paus Benedictus XVI en de Katholieke kerk antisemitisch zijn *“belachelijk”* en vond de manier waarop de Heilige Stoel en de paus zich van Williamsons opmerkingen distancierden *“zeer sterk”*.

Rabbi Yehuda Levin

“Ik steun deze poging om zich met de traditionele fractie van de kerk te verzoenen,” zei hij, *“want ik begrijp het grote beeld, namelijk dat de Katholieke kerk een probleem heeft. Er is een sterke linkervleugel in de kerk die het geloof onmetelijke schade toebrengt.”* Rabbijn Levin zegt dat hij *“volstrekt”* begrijpt waarom de verzoening met de Pius X beweging van vitaal belang is voor de strijd tegen abortus en de homoseksuele beweging. *“Ik begrijp dat het heel belangrijk is om de kerkbanken van de katholieke kerk niet met culturele Katholieken en linksen op te vullen, die de Katholieke kerk om zeep trachten te helpen. Ze corrumperen haar waarden. Deze afval heeft een uitstralingseffect op iedere religieuze gemeenschap in de wereld.”*

“Wat doet de paus? Hij probeert de traditionalisten terug te voeren, omdat ze een heel belangrijke inbreng kunnen hebben voor het gemeenschappelijke Katholieke belang. Als hij nu tijdens deze pogingen per abuis iemand opneemt die belangrijk is in de traditionele beweging en hele rare dingen zegt over de holocaust, moet dat dan een reden zijn om het kind met het badwater weg te gooien en paus Benedictus te veroordelen? Absoluut niet.”

Levin was in Rome om met hoge Vaticaanse ambtenaren te vergaderen. Dit om voorstellen te doen over wat hij *“een nieuwe stroom ideeën”* noemde voor de interreligieuze dialoog in de kerk, gebaseerd op een algemeen aanvaarde morele leer, met name op het recht van leven en de onaanstaaftbaarheid van het natuurlijke huwelijk. *“Het belangrijkste probleem,”* zei hij, *“is het werk dat de kerk doet om baby’s van abortus te redden en het in bescherming nemen van het denken van kinderen en jongeren, en ze te helpen het verschil te zien tussen goed en kwaad in familiaal verband en betreffende het leven. Dat is waar de oecumene en de interreligieuze dialoog zich op moeten richten.”*

Alhoewel de aantallen moeilijk zijn vast te stellen, wordt de priesterbroederschap Pius X geschat op meer dan één miljoen aanhangers wereldwijd. De traditionele beweging in de Katholieke kerk wordt door de rechtzinnige leer en enthousiasme gekenmerkt, niet alleen via ouderwetse devotionele praktijken, maar vooral door het moreel onderwijs en het afwijzen van de post-moderne seculiere seksuele moraal. De liberalen in de kerk, met name in Europa, zijn fel gekant tegen iedere toenadering tot het priesterbroederschap en andere traditionalisten en zijn met name tegen de recente heropleving van de traditionele Latijnse Mis, waartoe de paus onlangs zijn toestemming gaf.

Rabbijn Levin nam het speciaal op voor paus Benedictus en zei dat hij de stuwende kracht was achter de initiatieven van de voorlaatste paus, Johannes Paulus II, om de kerk met de Joodse gemeenschap te verzoenen. *“Wie de Vaticaanse geschiedenis van de laatste drie decennia kent en heeft gevolgd, weet dat kardinaal Ratzinger, die nu paus is, een van de morele en intellectuele pijlers was onder het pausschap van Johannes Paulus II. Daarom komen veel van de dingen die paus Johannes Paulus heeft gedaan in verband met de holocaust overeen met wat hij [Benedictus] zelf zou hebben gedaan, zoals zijn bezoek aan het Auschwitz vernietigingskamp of het bezoeken van synagogen om daar te preken en vergeving te vragen. Kardinaal Ratzinger was met veel van dit alles nauw betrokken. Wie dat niet begrijpt, ziet niet dat deze man, Paus Benedictus XVI, decennia-lang de kar heeft getrokken van het anti-nazisme en de sympathie voor Joden.”*

APPENDIX 6

Uittreksels uit:

DE SCHOOL VAN DUISTERNIS

The School of Darkness

door: Bella Dodd, een voormalig Communistisch agent

Pagina 44: Een lerares kan het niet helpen dat ze aan haar leerlingen iets overbrengt van wat zij is en waarin zij gelooft, en ik weet dat ik veel schade heb aangericht. Maar de reddende genade in mijn destructief onderwijs van die tijd was dat ik tijdens mijn persoonlijke contacten met deze leerlingen altijd in mijzelf de essentie heb bewaard van wat God voor mij had bedoeld – dat is om een vrouw, een moeder te zijn. Ik hield van mijn leerlingen, en dat zonder uitzondering, de saaie, de zwakke, de sterke, die de kantjes eraf lopen, de gestoorden. Ik hield van ze omdat ze jong en vitaal waren, want in het wordingsproces, en ze waren nog niet door een cynische maatschappij of marchanderende macht gefossiliseerd.

Pagina 52: De jaren 1928 en 1929 werden getekend door verwarring en afschuwelijkheid. Ik ging mij steeds meer bezighouden met wanhoopsliteratuur. Ik probeerde te schrijven maar ontdekte dat mijn innerlijke verwarring zich in mijn werk weerspiegelde. Voor het eerst in mijn leven zag ik mijn toekomst met angst tegemoet. Ik kon nergens voldoening in vinden. Mijn werk aan de rechten universiteit was middelmatig. Op Hunter Universiteit werden de klassen groter en de studenten die na de middelbare school naar ons toekwamen waren niet goed voorbereid. Er was steeds minder animo om iets te leren. Velen studeerden om hun ouders een plezier te doen, die het moderne ideaal hadden van de ongestudeerde kaste, die hun kinderen graag naar de universiteit zien gaan. Ik besepte dat een groeiende massa jongeren bijna automatisch naar de universiteit ging, zoals ze dat ook deden met de lagere- en middelbare school. Ik zag een achteruitgang in kwaliteit. Er werd weinig nagedacht over de betekenis en het doel van een universitaire opleiding en er werd absoluut niet nagedacht over de rol van de gratis stadsuniversiteiten (de “free municipal colleges” die tegenwoordig nog maar nauwelijks bestaan).

Pagina 54: De twee grote instituten die het eerst instortten waren de Duitse universiteiten en de Duitse ambtenarij. Zij waren de eersten die de Führer dienden. Hieruit kon de les worden getrokken dat onderwijs op zichzelf geen waarborg biedt tegen de vernietiging van een natie. De echte vragen die gesteld moeten worden, zijn: Wat voor soort onderwijs? Waar dient het toe? Wat is de doelstelling? En wat zijn de kwaliteitsnormen?

Pagina 71: Ik had vaak bewondering voor de opofferingen van de Communistisch partijgenoten. In mijn Hunter colleges zaten leden van de Communistische jeugdbeweging die de lunch oversloegen om papier en inkt te kunnen kopen en andere benodigdheden voor propagandaposters. Het deed mij pijn als ik hun ingevallen gezichten zag. Het was een trieste aanblik hoe ze nauwelijks in hun studie waren geïnteresseerd en hoe ze vaak hun lessen misten of hoe ze hun academische staat op de waagschaal stelden om maar een of andere taak te kunnen vervullen die hun (door hun Communistische superieur) was toebedeeld. Ik zag hoe studentes door kille partijbonzen werden uitgebuit. Ze waren wegwerpartikelen. In hun plaats zouden weer andere argeloze vurige jonge mensen komen met opofferingsgezindheid. Ik herinner mij vooral een Iers ‘Katholiek’ meisje, die de werklozen organiseerde en massademonstraties leidde. Helen Lynch was tuberculoos, maar zij bleef zich onverpoost voor de partij inzetten totdat zij overleed. En toen hebben de Communisten haar als martelaar geportretteerd. Het is helemaal waar dat dit soort kameradschap aanstekelijk was, want in die vorm kwam het dikwijls tegemoet aan de nooddriften

wanneer “Huurfeesten” (tombola’s) werden georganiseerd, waarmee de Communisten geld inzamelden voor de woninghuur van een of andere kameraad. Deze persoonlijke hulp was belangrijk om de doctrinaire droogte van de opdrachten van de ‘functionarissen’ te verzachten. Zo werden de bureaucraten, de kaderleden, genoemd die klaarstonden om de zaak over te nemen als de ‘revolutie’ eenmaal was uitgebroken.

Pagina’s 73-74: Ik werd niet zomaar Communist. Het groeide beetje bij beetje. Ik was door het door mij ontvangen onderwijs geconditioneerd alsook mijn bereidheid deze materialistische filosofie te omarmen. Nu kwamen nieuwe redenen naar voren voor mijn acceptatie. Ik was dankbaar voor de Communistische steun in de strijd van de lerarenvereniging. Ik bewonderde de onbaatzuchtige toewijding van velen die lid van de ‘partij’ waren. Ze brachten mij in hun broederlijke kring waar ik mij thuis voelde. Ik was niet in de lange termijn partij-doelstellingen geïnteresseerd, maar apprecieerde hun hulp bij de zaken die zich toen afspeelden, en ik bewonderde ze voor hun moed. Waar ik het meeste respect voor had was hun totale inzet voor de vergetenen van de stad. Daarom voerde ik geen discussies over de ‘dictatuur van het proletariaat’, waar men over praatte, of over de implicaties die dat had.

(...) Natuurlijk was ik niet de enige Amerikaan die meende dat we de goede dingen die de Communisten deden eruit konden pikken en hun doelstellingen verwerpen. Dat was een naïef idee en velen van ons waren naïef. Het heeft lang geduurd voordat ik besepte dat als je eenmaal met ze meeloopt er geen makkelijke weg terug is. In de loop der jaren ervoer ik dat als je van uitputting struikelde er geen tijd was om een gevallen kameraad op te richten. Ze marcheerden er gewoon overheen. Het meest trieste wat ik in de partij heb gezien was dat er honderden jonge mensen waren die maar al te graag bereid waren om te worden gebruikt. En de partij gebruikte deze massa anonieme mensen voor zijn onmiddellijke doelstellingen. Op die manier brandden jonge mensen af voordat ze volwassen waren. Maar ik zag ook de onuitputtelijke aanvoer van jonge mensen die zich wilden laten opofferen. De kracht van de partij is natuurlijk grotendeels op deze meedogenloze uitbuiting gebaseerd.

Pagina 81: Communisten aarzelen geen moment om onbekenden in een leiderschapspositie te katapulteren, des te minder ervaring en talent des te beter, want dan kan de partij ze eenvoudiger manipuleren. Des te zwakker ze zijn, des te zekerder is het dat ze de partijwensen uitvoeren. Plotseling en dramatisch maakt de Communistische partij van een niemendal iemand van aanzien.

Pagina’s 232-34: Bisschop Felton Sheen strekte zijn hand uit toen hij door de kamer naar mij toeliep. *“Doctor, ik ben blij dat u gekomen bent”*, zei hij. Zijn stem en ogen toonden een welkom dat ik niet had verwacht. Het overviel mij. Ik begon te zeggen dat ik dankbaar was dat hij mij wilde ontvangen, maar besepte dat die woorden nergens op sloegen. Ik begon te huilen en hoorde mijn eigen stem keer op keer folterend zeggen: *“Ze zeggen dat ik tegen de ‘neger’ ben!”* Die beschuldiging in de partijresolutie heeft mij meer gekwetst dan alle andere lasterpraat en ik, die jarenlang als een harde Communist werd gezien, hilde toen ik de steek opnieuw voelde. Monsignor Sheen legde zijn hand op mijn schouder om troost te brengen. *“Maak je geen zorgen”*, zei hij. *“Dit zal voorbijgaan”*, en hij leidde mij zachtjes naar een kleine kapel. We knielden samen voor een standbeeld van Onze Vrouwe. Ik kan mij niet herinneren dat ik bad, maar wél dat de innerlijke strijd ophield, dat mijn tranen droogden en dat ik mij bewust was van rust en vrede.

Toen we de kapel verlieten gaf Monsignor Sheen mij een rozenkrans. *“Komende winter zal ik in New York zijn”*, zei hij. *“Kom me maar opzoeken en dan zal ik je de principes van het geloof bijbrengen.”* Op weg naar het vliegveld bedacht ik hoe goed hij het begrepen had. Hij wist dat een naamchristen met een herinnering aan het Kruis heel makkelijk voor verdorven doelstellingen kan worden gepaaid door lieden die zich als redders vermomden. Ik overwoog hoe Communistische leiders hun grootste kracht putten en slimste snaar inzetten als ze de innerlijke wil tot goedheid van hun aanhangers misbruiken. Ze zwepen de emoties op met zinnen die alleen maar een verdoezeld beeld geven van de eeuwige waarheden. In mijn afwijzing van de wijsheid en waarheid die de Kerk in pacht heeft – hetwelk zij toepast om de harmonie en orde tot stand te brengen zoals Christus ons die voorhoudt – was ik op vreemde zeeën en zonder kompas op drift geraakt. Ikzelf, en anderen zoals mij, pakten met opluchting de valse zekerheid vast die de materialisten

voorhielden en accepteerden hun programma dat zelfs nog aantrekkelijker was gemaakt omdat het ‘opoffering voor onze broeders’ aanpreekt. Ik leerde dat zulke zinnen als ‘de broederschap van de mensheid’ betekenisloos en leeg waren tenzij in het geloof van Gods Vaderschap geworteld. Toen ik Monsignor Sheen verliet was ik vol van een gevoel van vrede en ook een innerlijke opwinding die mij dagenlang bijbleef. Op de late vlucht naar New York heerste een prachtige maanverlichte nacht. Het vliegtuig vloog boven een wolkendek en boven mij waren de schitterende sterren. Mijn hand was in de zak van mijn blauw-wollen jas en het hield een keten van rozenkranskransen vast met aan het eind een kruis. De hele weg naar New York hield ik de rozenkransen, die ik van Monsignor Sheen had gekregen, in mijn hand gekneld.

Pagina’s 243-44: En aldus begon mijn geloofsonderwijs. Ik werd iets vreemds gewaar in mijn opstelling – ik, die meestal sceptisch was en altijd graag wilde discussiëren – ontdekte dat ik heel weinig vragen stelde. Ik wilde geen enkel kostbaar moment missen. Week na week luisterde ik geduldig naar het verhaal van Gods liefde voor de mens, en van de mens die naar God verlangt. Ik luisterde naar de scherpe logica en gedachten die de duisternis hebben verlicht en de verwarde twijfels van anderen in mijn groep hebben overwonnen die de kunst van het redelijk denken zijn kwijtgeraakt met in plaats daarvan een zelfbevestigende haarkloverij. Ik zag hoe geschiedenis en feit en logica inherent waren aan de grondslag van het Christelijk geloof. Ik luisterde naar de Bisschop hoe hij de woorden van Jezus Christus uitlegde, de stichting van zijn Kerk, het mystieke Lichaam. Ik voelde mij nu hecht verbonden met allen die de Communie ontvangen in alle kerken van de wereld. En ik voelde de ware gelijkheid die tussen de mensen van verschillende rassen en landen bestaat als ze samen bij het altaarhek knielen – voor God gelijk! En ik begon van deze Kerk te houden die ons één maakt.

(...) Naderhand hoorde Bisschop Sheen mijn eerste biecht. Het viel hem op dat ik tijdens mijn voorbereiding zenuwachtig was en inwendig verscheurd, want ik moest vele jaren bespreken waarin ik de waarheid had ontkend. Ik bedacht hoe ik van mijn huwelijk een schertsvertoning had gemaakt; hoe ik mijn geboorterecht als vrouw te grabbel had gelegd; over mijn verkeerde relatie met mijn ouders; over de overdreven trots van mijn geest; en over mijn tolerantie tegenover misstappen. Hij zag mijn wanhoop en zei geruststellend: *“Wij priesters hebben de zonden van mensen al zoveel keren gehoord. Die van jou zijn niet erger dan van de rest. Vertrouw op Gods genade.”* Na het biechtthoren gaf hij mij de absolutie. Zijn ‘Pax vobiscum’ (de vrede zij met u) resonnerde in mijn hart, telkens opnieuw. De volgende dag ontving ik tijdens de ochtendmis de Communie uit zijn hand. En ik bad terwijl ik de flikkering van de godslamp bekeek dat het Licht dat mij had overmand ook de anderen mocht bereiken die ik liefhad en nog in duisternis zaten. Het was alsof ik na een lang ziekbed verfrist was ontwaakt toen de koorts geweken was. Ik deed mijn dagelijks werk met een kalmte die mij verbaasde. Het scheen alsof ik een nieuw hart had gekregen en een nieuw bewustzijn.

Pagina 246-47: Ik zag hoe mijn eigen opvoeding betekenisloos was geweest, als in een cafetaria van kennis, alles zonder doel en balans. Mijn gevoelens stonden aan het roer terwijl mijn opvoeding geen leidraad bood voor zinvolle persoonlijke- en bestuurlijke beslissingen. Pas toen ik de Communisten ontmoette kreeg ik een norm waarmee ik leven kon, en het kostte mij jaren om te ontdekken dat het een valse norm was. Nu weet ik dat een filosofie en een beweging die zich richten op het verbeteren van de condities van de massa’s van onze industriële samenleving geen succes kan boeken indien het de mens in een gietvorm van materialisme wil dwingen en hem ontgeestelijkt door alleen in dat gedeelte te voorzien dat tot deze aarde behoort. Want ongeacht hoe hard iemand de geest tracht te ontkennen, tenslotte zal hij op onverwachte manier terugkomen en naar de Eeuwige uitreiken. Een verlangen naar God is een zielsvermogen dat even natuurlijk is als de hartslag van ons lichaam. Als iemand dat probeert te onderdrukken kan zijn denken slechts in chaos uitmonden.

